

D 10
73

Ι ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ Κ.Ε. ΤΥ ΠΚΚ (ΜΠ)
ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΙΚΟ ΚΕ
ΜΕΣΕΟ ΣΧΟΛΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΙΣ ΜΙΤΡΙΚΙΣ
ΓΛΩΣΣΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ
ΤΙΣ Ι ΒΑΘΜΙΔΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“ ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1932

D 10

73

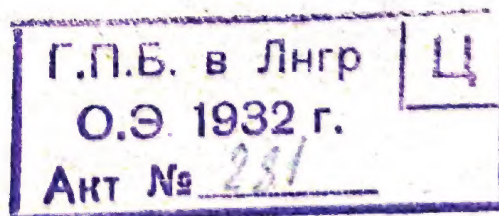
Ι ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ ΚΕ ΤΥ ΠΚΚ (ΜΠ)
ΓΙΑ ΤΟ
ΑΡΧΙΚΟ ΚΕ ΜΕΣΕΟ ΣΚΟΛΙΟ

Μετάφρασι Α. ΕΡΙΘΡΙΑΔΙ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΑ ΤΙΣ ΜΙΤΡΙΚΙΣ ΓΛΩΣΑΣ
ΣΤΑ ΣΚΟΛΙΑ ΤΙΣ Ι^{ης} ΒΑΘΜΙΔΑΣ

Μετάφρασι κε προσαρμογι για τα
ελινικα σχολια Κ. ΤΟΠΧΑΡΑ

Γπέφθινος ριντάχτις
Χ. ΚΑΤΣΑΔΟΒ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1 9 3 2.

Постановление ЦК ВКП(б) о начальной и средней школе

перевод А. ЕРИФРИАДИ

Программа родного языка для школ I ступени

Перевод и приспособление К. ТОПХАРА
к условиям греч. начальн. школы

Ответ. ред. Х КАЧАЛОВ

ИЗДАТЕЛЬСТВО „КОММУНИСТИС“
РОСТОВ-ДОН
1932

ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΑΡΧΙΚΙΣ ΚΕ ΜΕΣΕΑΣ ΕΚΠΕΔΕΠΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ ΚΕ ΤΥ Π Κ Κ (ΜΠ)

Ακολουθώντας το δρόμο τις πραγματοποιήσεις το προγράμματος το κομμουνιστικού κόματος, σύμφωνα με το οποίο „το σχολείο πρέπει ν'άνε όχι μονάχα εφαρμοστικός τον αρχόν του κομμουνισμού γενικά, μα και εφαρμοστικός τις ιδεολογικές, διοργανωτικές, εκπαιδευτικές επιφορές το προλεταριάτου πάνω στα μισοπρολετάρικά και μι προλετάρικά στρώματα των εργαζομένων μαζών, έχοντας σκοπό τι διαπεδαγόγισι γενεάς, ικανής τελειοτικά να εγκαταστήσι τον κομμουνισμό“ (πρόγραμμα το Π Κ Κ, (μπ), το προλεταρικό κράτος κατόρθωσε ι τεράστιες επιτυχίες στην εκσάπλωση το σχολικού δικτύου και το μετασχηματισμό το σχολίου. Ο αριθμός το μαθητών το αρχικού και μεσέυ σχολίου ανέβηκε από 7.800 χιλιάδες στα 1914 ως 20 εκατομύρια στα 1931. Ριζικά άλλαξε το κοινωνικό ευστατικό το σχολίου: τα παιδιά τον εργατόν και το φαρδιόν μαζόν τον εργαζομένον το χωριού, που δε μπορούσαν πριν να στίλουν τα παιδιά-τους στα σχολία, ίνε τώρα το βασικό στρώμα το σχολίου.

Ι εκμάθισι στι μιτρική γλώσα περίλαβε τους πιο οπισθοδρομικούς από μορφωτικές άποψεις λαούς το Σοβιετικού Σύνδεζμου και διεκσάγετε σε 70 γλώσσες.

Καταρχήν άλλαξε το περιεχόμενον όλης τις εργασίας το σχολίου.

Το σοβιετικό σχολείο, που έδωσε πρόβλημα-το „να προστιμάσι από όλες τις μεριές αναπτιγμένα μέλη τις κομμουνιστικές κινήσεις“, δίνει στα παιδιά ασύνκριτα πιο φαρδι κοινωνικό-πολιτικό ορίζοντα και γενική ανάπτυξι, παρα το προεπαναστατικό μπουρζουαζικό σχολείο. Στα ιστερνα χρόνια ανιψόθηκε το επίπεδο τις γενικής εκπέδεψις τον πεδίων στο σοβιετικό σχολείο.

Ιδιέτερα σημαντικές επιτυχίες κατόρθωσε τα σχολία ίστερα απτιν ιστορική απόφασι το ΧVΙ σινεδρίου το κόματος για την ισαγογή τις γενικής αρχικής εκπέδεψις. Μονάχα το στερό χρόνο ο αριθμός το μαθητών το αρχικού και μεσέυ σχολίου περίσπεσε από 13,5 ως 20 εκατομύρια. Εκσόν αφο τα Φ Ζ Υ και τα τέχνικουμ έχουν περιλάβει 1.400 χιλιάδες μαθητέ-δόμενον.

Μαζί με τα αποφασιστικά βήματα για την πραγματοποίηση τις υποχρεωτικές εκπέδεψις τον πεδίων τις σχολικίς ηλικίας σημαντικά προχώρισε μπροστά στην κατέφθιναι τις ένοσις τις σχολικίς εκπέδεψις με την παραγωγική εργασία και την κοινωνική δουλειά, χάρις στο οποίο βάλθηκαν τα θεμέλια του μετασχηματισμού του σχολίου πάνω στη βάση τις πολιτεχνικοποιήσις.

Το περίεσμα του αριθμού τον εργαστηρίων, αν και ανεπαρκών ποσοτικά και τεχνικά ακόμα αδύνατα εγκαταστημένων, συνδιαζόμενο με τη διεκσαγόμεναι προσκόλιναι το σχολίον στα εργοστάσια, σοβχόζια, ΜΤΣ και τα κολλχόζια, επιτρέπει να εκσαπλοθί πιο φαρδία και πιο γρήγορα η πολιτεχνικοποιήσις του σχολίου.

Αλλόμος παρόλες αυτές τις επιτιχίες, η ΚΕ σημειώνη, πως το σοβιετικό σχολίον ακόμα δεν αντιστιχί στις υπέροντες απέτισεις που το παρουσιάζουντε από το σημερινό σταθμό τις σοσιαλιστικίς ανοικοδόμεισις. Η ΚΕ λογαριάζη πως η ριζική έλιπσι του σχολίου στη σημερινή στιγμή ίνε που η εκμάθισις στο σχολίον δε δίνη αρκετό όγκο γενικοεκπεδεφτικού γνώσεων και δε λίνη ικανοποιητικά το πρόβλημα τις προετιμασίας για τα τέχνικου και για τα ανώτερα σχολία καθολοκληρίαν ενγράματον ανθρώπον, που να κατέχου καλά τις βάσεις τον επιστιμον (φισικίς, χημίας, μαθηματικόν, μιτρικίς γλώσσας, γεογραφίας και άλλον).

Για τούτο η πολιτεχνικοποιήσις του σχολίου πέρνι σε παλες περίπτωσις τυπικό χαραχτίρα και δεν προετιμάζη τα πεδία ως αναπτιγμένους απόλες τις μεριες χτίστες του σοσιαλίζμου, που να συνδέουν τη θεωρία με την πραχτική και να κατέχουν την τεχνική.

Κάθε απόπειρα να αποσπαστι η πολιτεχνικοποιήσις του σχολίου από το συστηματική και στερεί κατοχή τις επιστίμεις, προπαντός τις φισικίς, τις χημίας, και το μαθηματικόν, η διδασκαλία τον οποίον πρέπει να τεθί πάνω στη βάση αφστια καθοριζόμενον και λεπτομεριακά επεξεργαζόμενον προγραμάτον, διδαχτικόν πλάνον και να διεκσαγέτε με αφστια καθοριζόμενο ορολόγιο παρουσιάζη χονδροειδέστατι παραμόρφωσι τις ιδέας του πολιτεχνικού σχολίου. „Κομμουνιστίς μπορεί να γίνις μονάχα τότε, όταν θα πλυτένις το μνημονικό-σύ με τη γνώσι όλον εκίνον τον πλύτον, που επεξεργάστηκε η ανθρωπόπιτα“ (Λένιν, τ. XXV, σελ. 388)

Στη βάση όλις τις κατοπινίς εργασίας του σχολίου η ΚΕ προτίνη να τεθουν η οδηγίες του Λένιν, που δόθηκαν ακόμα στα 1920.

Υπογραμίζοντας, πως δεν πρέπει τα ζιτήματα τις πολιτεχνικοποιήσις να τεθουν αφιριμένα, πως τα ζιτήματα αυτά πρέπει να λιθουν στενά συνδια-

ζυμένα με τα σινκεκριμένα προβλήματα, που στέκουν μπροστά στο κόμμα, ο Λένιν επέδινε 1) προς ίνε απαρέτιτο:

„ 1) Να αποφύγουμε τι γρίγορι ιδικοπίσι, κε να επεκσεργαστόμε οδιγίες για τυτό.

2) Να επεκταθουν σε όλα τα επανκελματικο-τεχνικα σχολια τα γενικο-εκπεδεφτικα μαθήματα.

3) Να τεθι υποχρεωτικα για εχτέλεσι άμεσο μεταβιβαζμα στην πολιτεχνικι μόρφωσι ίτε, καλίτερα, άμεσι πραγματοπίσι ολάκερις σιρας προσιτον αμέσος βιμάτον στην πολιτεχνικι μόρφωσι . . .

Χριαζύμαστε, μαρανκυσ, торνεфτες τόρα αμέσος. Αναντίριτα. Ολι πρέπι να γίνυν μαρανκι, торνεфτες κε άλα, μα με κάπια οριζμένι σιμπλίροσι γενικο-μορφωτικυ κε πολιτεχνικυ μίνιμυν“.

„Πρόβλημα το σχολιον τις 2-ις βαθμίδας (12-17), καλίτερα τον ανότερον τάκxεον τις 2-ις βαθμίδας ίνε να δόσι άνθρωπο καθολοκλιριαν να κxέρι τι δουλιά-τυ, καθολοκλιριαν τ'άνε ικανος να γίνι μάστορις κε να αντικαταxετίσι πραχτικα προετιμαζμένον για τυτό μαρανκο, κσιλουργο, торνεфти, κ.τ.λ. μονάχα με τέτιο όρο, πυ τóτος ο «τεχνιτις» να έχι φαρδια γενικι μόρφωσι (να κxέρι το μίνιμυμ τις θάσις τον τάδε κε τάδε επιστιμον: να υποδιχθι με ακρίβια πιον); ν'άνε κομунιστις (με ακρίβια να υποδιχθι, τί πρεπι να κxέρι), ν'άχι πολιτεχνικο ορίζοντα με αρχες βασες πολιτεχνικις μόρφωσις.

Σινκενκριμέμα:.

- α) αρχικες ένιες για τον ιλεχτριζμο (με ακρίβια να καθοριστουν πιες);
- β) για τι χρισιμοπίσι τυ ιλεχτριζму στι βιομηχανία τις μηχανικις βιομηχανίας.
- γ) τα ίδια — στι χιμικι βιομηχανία:
- δ) τα ίδια για το πλάνο τις ιλεχτροπίσις τις ΡΣΟΣΔ:
- ε) επισκέφθικε όχι λιγότερο απο 1-3 φορες τον ιλεχτρικο σταθμο, το εργοστάσιο, το εοβχόζι:

ζ) να κxέρι τις τάδε θάσεις τις αγρονομικις κτλ να επεκσεργαστι με λεπτομέριες το μίνιμυμ το γνόxεον“.

Κxεκινόντας απο όλα αφτα, ι ΚΕ τυ ΠΚΚ (μπ) αποxαίζι:

I. ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΥ ΣΧΟΛΙΥ

Να προταθι στα λαικα κομισαριάτα τις πεδιάς (ναρχομπρος) τον σινδεζμικον διμοκρατιον αμέσος να διοργανόxυν επιστιμονικο-μαρχιστικι επεκσεργασία τον προγραμάτον, να εκxασφαλίσυν εάφτα ακριβος xκεδιαζμένο

1) Παρατίριxες τυ Λένιν στις θέxες τις Ν. Κ. Κρύπxκαγιας για την πολιτεχνικι μόρφωσι.

κίχλο ςιςτιματοπιιμένον γνόςεον (μιτριχι γλόςα, μαθιματικα, φιςικι, χιμιά γεογραφία, ιςτορία), με τέτιο λογαριαζμο, πυ απτιν 1 τυ γενάρι τυ 1932 να αρχίςι ι διδασκαλία πάνο ςτα επεξεργαζμένα προγράματα.

Σινάμα με το κςανακίταζμα τον προγραμάτον τα λαικα κομιςαριάτα τις πεδίας πρέπι να πάρυν ςιρα μέτρον, πυ εκςαςφαλίζυν πραγματικι δινατότιτα τις διδασκαλίας πάνο ςτα νέα προγράματα (οδιγίες ςτους δαςκάλυς, έχδοςι αντίςτιχον ιπεδίκςεον κε τ.π.).

Χριςιμοπιόντας ςτο ςοθετικο ςκολιον διάφορυς νέυς μέθοδυς μάθιςις, πυ μπορυν να ςιντελέςυν ςτι διάπλαςι τον προτόδυλον κε ενεργιτικον ςιμέτοχον τις ςοςιαλιςτικις ανικοδόμιςις, πρέπι εκςάπαντος να κςανίςυμε αποφαςιςτικο αγόνα ενάντια ςτο επιπόλεο μεθοδικο προζζέκτερςτβο ενάντια ςτιν εμφίτεπςι ςε μαζικο κλίμακα μέθοδον, προκαταρχτικα μι εκςακριδομένον ςτιν πραχτικι πυ με ιδιέτερι ςαφίνια κςεςκεπάςτικε τόρα τελεφτέα ςτιν εφαρμογι τυ έτςι ονομαζόμενου „μέθοδου τον προέχτον“. Ι απόπιρες πυ πιγάζανε απτιν αντιλενινιςτικι θεωρία τις „απονέκροςις τυ ςκολιου“ να τεθι ςτι βάςι όλις τις ςκολικις εργαςίας επονομαζόμενι „μέθοδο τον προέχτον“ οδιγύςαν ςτιν πραγματικότητα ςτιν εκςολούθρεφςι τυ ςκολιου.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι τα λαικα κομιςαριάτα το ςιδεζμικον διμοκρατιον αμέςος να διοργανόςυν κε να θάζυν ςτο πρεπόμενο ίπςος τιν επιςτιμονικο-εκςερεβνιτικι εργαςία να προσελκίςυν τις καλίτερες κοματικες δίναμες για τύτε τι δουλια κε να τινε μεταςχιματίςυν πάνο ςε αψςτιρα μαρχιςιτικο-λενινιςτικες αρχες.

Κςεκινόντας απτο ςιμίο, πος το ςιςτατικο μέρος τις κομυνιςτικις εκπέδεπςις ίνε ι πολιτεχνικι εκμάθιςι, πυ πρέπι να δόςι ςτους μαθιτεβόμενυς „τις βάςες τον επιςτιμον“, να γνορίςι τυς μαθιτεβόμενυς ςτι θεωρία κε τιν πραχτικι με όλυς τυς κιριότερυς κλάδυς τις παραγογις“, να διεκςάγι «ςτενι ςινάφια τις μάθιςις τις παραγογικις εργαςίας“, ι ΚΕ προτίνι ςτα λαικα κομιςαριάτα το ςιδεζμικον διμοκρατιον ςτο διάςτιμα τυ 1932 φαρδια να επεκτίνυν το δίχτι τον εργαςτιρίον κε τον εργατικον δοματίον κοντα ςτα ςκολια, ςινδιάζοντας αψτι τι δουλια με τιν προσκόλιςι το ςκολιον ςτα καθιδορίματα, ςοβχόζια, ΜΤΣ κε κολχόζια πάνο ςε ςιφονιτικα.

Ι ένοςι τις μάθιςις με τιν παραγογιικι εργαςία ίνε ανάνκι να διεκςαχτι πάνο ςε τέτια βάςι, πυ όλι ι κινονικο-παραγογιικι εργαςία τα μαθιτεβομένον να ιποταχτι ςτυς διδαχτικυς κε εκπεδεφτικυς ςκοπυς τυ ςκολιου.

Ι επιχίριζες, σοβχόζια, ΜΤΣ κε κολχόζια να δόουν κάθε ίδος βοί-
θια στα λαικα κομισαριάτα τις πεδιάς για τι λίσι αφτ' το προβλήματος
κσεχορίζοντας τις ανανκέες εγκατάστασες κε τα εργαλία για τα σχολικα
εργαστήρια κε τις λαπαρατόριες, κσεχορίζοντας ιδικοπιιμένους εργάτες κε
ιδικους για τιν άμεσι σιμετοχι στιν εργασία του σχολιου, για τι βοίθια τον
πεδαγογον στιν εκμάθισι τις παραγογισ κε τ.π.,

Τα λαικα κομισαριάτα πεδιάς το μι σινδεζμικον διμοκρατιον να διμι-
ουργίσουν σε κάθε ραιον κε σόλες τις πόλες ιπουδιγματικα σχολια, θάζοντάς-
τα σε πιο εβνοικες ιλικες σινθίκες κε σινκεντρόνοντας εάφτα τις καλίτε-
ρες πεδαγογικες δίναμες για να μπορέσουν ι μάζες το δασκάλον, εργατον,
κολχόζνικον κε ι μαθετεβόμενι να μάθουν πραχτικα απάφτα πος φκιά-
νοντε τα πολιτεχνικα σχολια.

Για να βοιθίσουν τιν πολιτεχνικοπίσι το σχολι' τα λαικα κομισα-
ριάτα τις πεδιάς να διοργανόουν στο σχολικο χρόνο 1931-32 δίχτι μικρον
πολιτεχνικον μυσιόν, καθος κε ιδικα πολιτεχνικα τμήματα κοντα στα ιπάρ-
χοντα μυσία για το κράι.

Το ΑΣΛΙ (Ανότερο Σοβετ Λαικισ Ικονομίας) να βοιθίσι χρηματι-
κα κε διοργανοτικα στι διεκσαγογι αφτον το μέτρον.

Τα λαικα κομισαριάτα μαζί με τα κυβερνιτικα εκδοτικα να διμιურ-
γίσουν οριζμένου τίπου πολιτεχνικες βιβλιοθίκες για τους μαθιτεβόμενους κε
τους πεδαγογους στι μιτριχι γλώσα.

Τα λαικα κομισαριάτα τι πεδιάς μαζί με τις κινιματογραφικες οργά-
νοσες να επεκσεργαστουν σιρα μέτρον για τι χρисиμοπίσι το κινιματογράφου
για το σχολιο, κε ιδιέτερα για τιν πολιτεχνικοπίσι.

Στιν περίοδο του σοσιαλίζμου, όταν το προλεταριάτο πραγματοποιι
τιν τελιοτικι εκμιδένισι τον τάκσειον μες τις σινθίκες του οκσίνομένου τα-
κσιου αγόνα, εκσερετικα σοβαρι σιμασία αποχτουν ι σινεπι κομμουνιστικι μόρ-
φοσι στο σοβετικο σχολιο κε ι ενδινάμει το αγόνα ενάντια σε κάθε ίδος
απόπιρα να ενφιτέψουν στα πεδια του σοβετικου σχολιου στιχία αντιπρολε-
τάρικισ ιδεολογίας.

Σχετικα με αφτο ι ΚΕ προτίνι στις κοματικες οργάνοσες να ενδι-
ναμόουν τιν καθοδίγισι του σχολιου κε να πάρουν κάτω απο άμεσι επίβλε-
πει πος γίνετε ι διδασκαλία τον κινονικο-πολιτικον μαθιμάτων στα εφτα-
τάκσια σχολια, στα πεδαγογικα τέχνικουμ κε στα πεδαγογικα πανεπιστίμια.

Επικιρόνοντας τιν αναπόφευχτι ανανκεδτιτα τις εκπλίροσις στιν
προθεζμία τον αποφάσειον τις ΚΕ απο 25 ιύλι 1930 για τι γενικι ιπο-
χρεοτικι αρχικι εκπέδεπει ι Κεντριχι Επιτροπι για τι γρίγορι πραγματο-
πίσι τον απετίσειον του προγράματος του κόματος στι γενικι κε πολιτεχνικι

μόρφοσι για όλια τα πεδία ος 17 χρονον, προτίνι στο Σοβναρχομ τις ΕΣΣΔ να επεκσεργαστι πλάνο γενικίς υποχρεοτικίς εφτατάκσιω μόρφοσις.

II. I ΚΑΛΙΤΕΡΕΠΣΙ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΙΚΙΣ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙΣ ΤΥ ΣΚΟΛΙΥ

Σιμιόνοντας τι μι ικανοπιυτικι κατάστασι το στελεχον κε τι διοργάνοσι τις μεθοδικίς καθοδίγισις τυ σχολιυ στα όργανα τις λαικίς πεδίας, ι ΚΕ προτίνι στο Κυλτπροπ μαζί με τα λαικα κομισαριάτα τις πεδίας κε τα Κυλτπρόπα τον εθνικον κομουνιστικον κομάτον σε προθεζμία ενος μινος να επεκσεργαστι μέτρα για τιν προετιμασία μαρξιστικο-λενινιστικον στελεχον για μεθοδικι εργασία στα όργανα τις λαικίς πεδίας κε να ενδιναμόςυν τυς καθοδιγι·ικυς κρίκυς τις μεθοδικίς καθοδίγισις με τι καλίτερες κοματικες, θεωριτικες κε πεδαγογικες δίναμες.

Σιμιόνοντας τι σημαντικι απομάκρισι τον επιστιμονικο- εκσερεβνιτικον καθιδριμάτον στιν πεδαγογικι απτα πραχτικα προβλίματα τυ σχολιυ, ι ΚΕ τυ ΠΚΚ (μπ) προτίνι στα λαικα κομισαριάτα τις πεδίας το σινδεζμικον διμοκρατιον να σινκεντρόςυν τιν εργασία τον αντίστιχον εκσερεβνιτικον ινστιτύτον προπαντος στι μελέτι κε γενικοπίσι τις πίρας πο επισορέφτικε απτυς πραχτικυς εργάτες τυ σχολιυ προπαντος στιν πολιτεχνικοπίσι.

Να υποχρεοθυν τα λαικα κομισαριάτα τις πεδίας το· σινδεζμικον διμοκρατιον να ισάκσυν στο σύστημα τον όργάνον τις λαικίς πεδίας ινστιτύτο ινστρύκτορον, αρχίζοντας απτυς κρίκυς το ραιονιον για παντοτινι πραχτικι βοίθια το δασκάλον στιν καθημερινι δουλιά-τυς στο σχολιο.

Για ινστρύκτορες πρέπι να διαλεχτυν πεπιραμένι δάσκαλι, πυ κέρουν πολι καλα το σχολιο κε τα προβλίματά-τυ, όχι λιγότερι τον διο στο ραιον.

Να υποχρεοθυν όλι ι κομουνιστες, πυ βρίσκοντε στιν καθοδιγιτικι δουλια στι λαικι πεδία στιν σιντομότερι προθεζμία, να κατέχυν το μεθοδικο μέρος τις σχολικίς δουlias.

Να μπι μπροστα στο σοματίο τον μαρξιστικον-πεδαγογον κοντα στιν Κομουνιστικι ακαδιμία το πρόβλημα τις επεκσεργασίας πάνο στις πρότασες τυ Ναρχομπρος το βασικονε ζιτιμάτον τις μεθοδικίς βοίθιας στυς δασκάλυς στιν καθημερινι δουλιά-τυς.

Να κιταχτυν εκνέυ ι ιφιστάμενες περιοδικες έκδοσες στα ζιτίματα τις πεδαγογικίς με σκοπο το αποφασιστικο καλιτέρημα τις πιότιτας κε τι στροφί-τυς στο μέρος τυ σχολιυ κε τον ανανχόν-τυ, με τιν υποχρεοτικι προσέλκισι το δασκάλον στο σινταχτικο μιχανιζμο.

III. ΣΤΕΛΕΧΙ

Στιν εργασία ανάμεσα στους δασκάλους πρέπει να καθοδηγηθούμε απτις υπόδικες, πυ έδωσε ο Δένιν ακόμα στα 1922.

„Ο λαικος δάσκαλος πρέπει να στέκετε σέμας σε τέτιο ίπσος, πυ χαμια φορα δε στεκότανε, δε στέκετε κε δε μπορι να σταθι στιν αστικι κινονία (τ. XVIII, μ. 2-ον σελ. 115).

Πέρνοντας υπόψει τιν αφκσανόμενι ανάνκι στα πεδαγογικα στελέχι κε τιν ανίπσοσι τις ιδιχότιτάς-τους, σχετικα με τιν πραγματοποιίσι τις γενικις εκπέδεψεις, να προταθι στο Γοσπλαν τις ΕΣΣΔ κε τα λαικα κομисαριάτια τις πεδίας το σιδεζμικον διμοκρατιον να σχηματίσουν σε δίμιννο προθεζμία πλάνο καταρτιζμυ πεδαγογικον στελεχον, πυ εκσασφαλίζον καθολοκληρίαν τιν ικανοπίσι τις ζίτισις δασκάλον για τα αρχικις κε μεσέας εκπέδεψεις σχολια κε να το ισάκουν για επιχίροσι στο Σοβναρχομ τις ΕΣΣΔ.

Να διοργανοθι γνωριμία το δασκάλον με τις βάσεις τις παραγογις στα εργοστάσια, τα σοβχόζια, τα ΜΓΕ κε τα κολχόζια με τέτιο υπολογίζμο, πυ στο διάστιμα τυ 1931-32 αφτι ι γνωριμία να περιλάθι όλα τα στελέχι το δασκάλον.

Το λαικο κομисαριάτο τις γεοργίας τις ΕΣΣΔ όταν καθορίζι τον αριθμο το μαθητεβόμενον για αγρονόμους να υπολογίσι τις ανάνκες το σχολιον τις κολχόζικις νεολέας, επίσις κε να δόσι τι χριαζόμενι βοίθια στα όργανα τις λαικις πεδίας στιν πρσέλκισι αγρνονομικον δινάμεον, πυκαταγίνυντε στιν παραγογι, στι δουλια το Σχολιον τι Κολχόζικις Νεολέας.

Να ισαχι σόλα τα βιομηχανικα κε αγροτο-ικονομικα πανεπιστίμια ι γνωριμία με τυς μέθοδους τις εργασίας, για τιν πολιτεχνικοπίσι το σχολιυ κε τι διεκσαγογι τις παραγογικο-τεχνικις διδασκαλίας.

Να προταθι στιν ΚΕ. τις ΠΛΚΣΝ κε τα λαικα κομисαριάτια το σιδεζμικον διμοκρατιον να επεκσεργαστυν ιδικα μέτρα για τι διαλογι τον πιογεροβοζζάτιδον, τιν κατοχίροσί-τους στι δουλια, τιν ανίπσοσι τις γενικις κε ιδικο-πεδαγογικις ιδιχότιτάς-τους, θεωρόντας-τους ος πολίτιμο εφεδρία για τον καταρτιζμο νέον πεδαγογικον στελεχον.

Να ανατεθι στο Γοσπλαν, το Λαικο κομисαριάτο τον ικονομικον, στιν ΚΕ τον εργατον τις πεδίας κε στα λαικα κομисαριάτα το σιδεζμικον διμοκρατιον σε δεκάμερο προθεζμία να επεκσεργαστυν μέτρα για τιν ανίπσοσι τυ μιστυ το δασκάλον το σχολιον τις αρχικις κε μεσέας εκπέδεπτις.

Ι ΚΕ το επανκელματικυ σιδέζμυ τον εργατον τις πεδίεσ μαζί με τα ναρχομπρος το σιδεζμικον διμοκρατιον σε προθεζμια ενος μινος να επεξεργαστι είστιμα διαφορικοπιυμένις πλιρομις τις εργασίας το δασκάλον στα ραιόνια, ανάλογα με τιν ιδιχότιτα κε τιν πιότιτα τις εργασίας. Ο εφοδιαζμος το δασκάλον με προτύκτα κε βιομηχανικα εμπορέβματα πρέπει να διεκσαχτι με τον ακόλυθο τρόπο: στις πόλες κε τα βιομηχανικα ραιόνια μέσον τις προσκόλιςις σε κλιστυς εργατικυς κατανομεφτ'ρες κε μαγίρια πάνο στις νόρμες το βιομηχανικον εργατον. Ο εφοδ'αζμος το δασκάλον στα κολχόζια με τρόφιμα να διεκσαχτι απτα φόντα τον τροφίμον τον κολχοζιον πάνο στις νόρμες τον βιομηχανικον εργατον τυ ραιονιού τον. Ο εφοδιαζμος το δασκάλον στα χορά με βιομηχανικα εμπορέβματα κε προιόντα βιομηχανικις παραγογις επίςις κε ο εφοδιαζμος το δασκάλον στα χορια, πυ δεν ίνε κολχόζια, με τρόφιμα, να δεκσαχτι απτα φόντια τυ κεντροπιυμένου εφοδιαζμυ πάνο στι νόρμα το βιομηχανικον εργατον τυ ραιονιού-τον.

Σόλι τι δουλια ανάμεσα στυσ δασκάλυς με όλα τα μέτρα να αναπτιχτι ι σος. άμιλα κε ι μαχιτιχότιτα, κε με κάθε μέσο να ενθαρινθον ι δάσκαλι-μαχιτες.

IV I ΙΛΙΚΙ ΒΑΣΙ ΤΥ ΣΚΟΛΙΥ ΤΙΣ ΑΡΧΙΚΙΣ ΚΕ ΜΕΣΕΑΣ ΕΚΠΕΔΕΠΣΙΣ

Σιμιόνον'ας, ποσ ι ιλικι βάσι το σκολιον — το φκ'άσιμο νέον χτιρίον, ι επιδιόρθοσι τον κριστάμενον, ι παραγογι διδαχτικον ενκαταστάσεων κε διδαχτικον ενχιριδίον — ίνε ολότελα ανεπαρχι κε γίνοντε ένα απτα εμπόδια στο καλιτέρεμα τις εργασίας το σκολιον, ι ΚΕ προτίνι στο Γός-πλαν τυ Σιδέζμυ να επεξεργαστι πεντάχρονο πλάνο νέας σχολικις ανιχοδόμσις. Να θεωριθι ιποχρεωτικο σόλες τις νέες ανχοδόμιςες το τελίωμα τις ανιχοδόμσις το σκολιον στιν αρχι τις εργασίας τυ καθιδρίματος.

Για τιν επέκτασι το φόντον το σκολικον χτιρίον ι ΚΕ προτίνι στις επιτόπιες κομάτικες κε σοβετικες οργάνοσεσ να εκσαςφαλίσουν τιν επιστροφι στα σχολια το μι αδιασθέντον πριν σκολικον χτιρίον, επίςις κε τι χρισιμοπίσις για τα σχολια τον κατασχεθέντον κυλάχικον σπιτιον. Ινε ανάνκι φαρδια να προσελκιστυν ι προτοβυλία κε τα μέσα τον κολχοζιον στιν καλιτέρεπσι τις ιλικις βάσις τυ σκολιυ κε τιν καλίτερι εκσαςφάλισι το δασκάλον.

Το ΑΣΔΙ (Ανότερο Σοβετ Λαικις Ικονομίας) να διμιουργίσι Πανσιδεζμικι ένοσι τις βιομηχανίας, πυ παράγι διδαχτικες κε σχολικες ενκατάστα-

ρες κε διδαχτικά ενχιρίδια, μελετώντας σε δίμινι προθεζμία το παραγο-
γικο πλάνο τις ένοσεις αφτις με τέτιο υπολογίζμο, πυ στα 1932 πια ι
βασικι μάζα καθος τον αρχικον έτσι κε τον σχολιον τις μεσεάς εκπέδε-
πες νάνε εφυδιαζμένι με το απετόμενο μίνιμυ το διδαχτικον ενκατα-
στάσεων. Τα Ναρκομπρος το σιδεζμικον δμοκρατιον σε προθεζμία ενος
μινος να σκιματίσουν τις αντίστιχες απέτιδες κε να τις παρυσιάσουν στο
ΑΣΛΙ αφυ επεξεργαστυν τα ετανταρτ το διδαχτικον ενχιριδιόν κε τον
ενκαταστάσεων τις πολιτεχνικοπίσεις.

Να προταθι στο ΑΣΛΙ τις ΕΣΣΔ να δοθον στα σχολια κίνα πυ
δε μπορυν να χρисμοπιθον στις παραγογες κε ίνε οφέλιμα για τα ερ-
γατικα δομάτια κε τα σχολικα εργαστίρια τεζάχια, εργαλία κε διάφορα
απορίματα, (εκάρτα, παλιες μηχανες, κομάτια).

Τα Σοβναρχομ το σιδεζμικον δμοκρατιον, τα ισπολκομ τον κράι
κε σπλαστ κε τα όργανα τις βιομηχανικis κοοπεράτσias ετι σιντομότερι
προθεζμία να διοργανόσουν ετυς τόπυς τιν παραγογι διδαχτικον ενχιρι-
διόν κε διδαχτικον ενκαταστάσεων για το μαζικο σχολιο, χρисμοπιόντας
για το σκοπο τυτο τα επιτόπια ρεζύρσια.

Υ Ι ΔΙΙΚΙΣΙ ΚΕ Ι ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΣΚΟΔΙΥ.

Σιμιόνοντας τις επιτιχίες πυ κατόρθυσαν στα στερνα χρόνια τα ναρ-
κομπρος το σιδεζμικον δμοκρατιον, επιτιχίες στο ετρόσιμο όλis τις διορ-
γανοτικis εργασίας, ι ΚΕ τυ κόματος υπογραμίζι, πως ι καλύτερεπσι τις
πίότιτας τις εργασίας τυ σχολιυ ίνε αδίνχτι χορις τιν απόφασιστικι ανί-
πρωι τις πύότιτας, τις καθοδίγισis τυ σχολιυ εκ μέρως τον οργάνον τυ
Ναρκομπρος, τι γριγορι μεταβολι σε σινκεκριμένι κε διαφορικοπιμένι κα-
θοδίγι με υπολογίζμο τις ικονομικis κε πολιτικis σιμασίας ιδιέτερον σπλαστ
κε ραιονίον, τις εθνικες ιδιότιτες κε τ.λ. το καθόριζμα σε όλως τυς κρί-
κως τιν λαικis πεδιάς αφστiri: εφθίνis για τιν ανατεθιμένι δουλια, εφθίνι
πυ να εκσερι τιν απεζλίτζκι. Ι ΚΕ απετι απο όλα τα όργανα τις λαικis
πεδιάς εργασία κε καθοδίγιι κατα το νέο, ανάλογα με τις αφκσανόμε-
νες απέτιδες, πυ παρυσιάζι στο σχολιο ι σοσιαλιστικι ανασινκρότισι τις
λαικis ικονομίας.

Ι ΚΕ προτίνι στα ναρκομπρος το σιδεζμικον δμοκρατιον αποφα-
σιστικα να με ασκιματίσουν τιν πραχτικι τις καθοδίγισis του οργάνον τις
λαικis πεδιάς κάνοντάς—τινα πραγματικα οπερατιθικι κε διαφορικοπιμένι
σινκεντρόνοντας τιν προσοχι στα σπυδεότερα βιομηχανικα ραιόνια (μέταλο,
κάρβυνο, νέφτι κ.τ.π) στα σιυχόζια, ΜΤΣ, ραιόνια τις σιμπαγis κολεχτιβο-
πίσεις κε τις νέες ανικόδόμισες.

Να αποσοβίζουν την „υραβνίλοφκα“ στην κατανομή το δυνάμεων και μέσων, αφού τα συγκεντρώνουν προτ' απόλα στα αρχικά τμήματα τις σοσιαλιστικές ανικοδομίες.

Τα ναρχομπρος το σιδεζμικον διμοκρατιον να εκσασφαλίζουν την πραγματοπίσι τις ενιέας διέφθιςις και διίκιςις τυ σχολιυ. Ι οργάνοσε: τον επανχελματικον σιδέζμον να δόσυν στι δουλια αφτι την απετόμενι βοίθια στα όργανα τις λαικις πεδίας.

Τα ναρχομπρος το σιδεζμικον διμοκρατιον πρέπι, διοργανόνοντας την πραχτικι βοίθια στις δασκάλυσ στην εργασία τυς, να ανιπύσυν την εφθίνι το δασκάλον για την πιότιτα τις σχολικις δουλιας, ιποδύχνοντας και επιδοχιμάζοντας τυς αφοσιομένους και κσέροντας τι δουλιά-τυς δασκάλυσ.

Να τεθι ι εργασία τον οργάνων τις πεδικις αφτοδύκικις στο σχολιο με τέτιο τρόπο, πυ να κατεφθίνετε το περισσότερο στην ανίπσοι τις πιότιτας τις μάθιςις και την ενδινάμοσι τις σινιδιτις πιθαρχίας στο σχολιο.

Ι ΚΕ λογαριάζι, ποτ' για την επιτιχιμένι πραγματοπίσι τον προβλιμάτον πυ δάζι τύτι ι απόφασι, τα ναρχομπρος το σοβετικον διμοκρατιον πρέπι να διεκσάγουν αποφασιστικο αγόνα με κίνα τα στιχία στα όργανα τις λαικις πεδίας, πυ εναντιόνοντε στι στροφι τις εργασίας τυ σχολιυ στην κατέφθινσι, πυ ιποδύχνι τύτι ι απόφασι και αντισ την ανίπσοι τις πιότιτας τις εκπέδεψις ίτε παρασίρυντε απο αριστερες φράσεσ, ίτε τραβυν πίσο, στο μπυρζυαζικο σχολιο.

Ι ΚΕ ιπογραμίζι την ολοένα αφκσανόμενι σιμασίη και το ρόλο τυ σχολιυ στι σοσιαλιστικι ανικοδομία. Ι ΚΕ προτίνι σόλες τις οργάνοσεσ να διεκσάγουν σιστιματικο και απάρεκλητο αγόνα ενάντια στις οπορτυνιστικες, αντιλενινιστικες διαστρέβλοσεσ τις πολιτικις τυ κόματος στι δ'λια τυ σχολιυ. Ι επιτιχία τυ αγόνα ενάντια στον κηριότερο κίνδυνο στο φκιάσιμο τυ πολιτεχνικο σχολιυ, ενάντια στις δεκσιοπορτυνιστικες παραμόρφοσεσ τις πολιτικις τυ κόματος, πυ οδύγυν στην άρνισι απτιν πολιτεχνικοπίσι τυ σχολιυ, στις απόπιρεσ τις δ'αφύλακσις τυ παλ'υ, προφορικυ σχολιυ, στο χάζμα ανάμεσα τις θεωρητικις μάθιςις και τις πραχτικις, προιποθέτυν το δινάμομα τυ αγόνα ενάντια στις αριστεροοπορτυνιστικες διαστρέβλοσεσ με τις θεωρίες τις „απονέκρωσις τυ σχολιυ“ και τον κσεπέζμο τυ ρόλου τυ δασκάλου.

Ι ΚΕ εφιστα την προσοχι όλων τον κοματικων οργανόσεων στην ανανχεότιτα αποφασιστικυ διναμόματος τις προσοχις στο μαζικο σχολιο, την εργασία τυ δασκάλου και το ενδινάμομα τις καθημερινις σινκεκριμένις καθοδύγιςις τυ σχολιυ.

Ι ΜΙΤΡΙΚΙ ΓΛΩΣΣΑ

ΙΣΛΑΓΟΓΙ

Στο σχολιο τις Ι βαθμίδας ι εργασία για τιν εκμάθισι τις γλώσσας, να κατέχυνε διλ. τα πεδία τον προφορικο κε γραφτο λόγο κε να μπορού-νε να εκφράζυνε τις σκέψεις-τους σάφτο, ίνε εκσερετικα σπουδέα.

Ι κολεχτιβικι εργασία στις φάμπρικες κε στα εργοστάσια, στα κολ-χόζια κε τα σοβχόζια πλσιιάζι τος ανθρώπους τον ένα προς τον άλλο κε τιν ανάνκι τις επικ.νονίας κάνι πιο μεγάλι.

Ι γλώσσα γρίγορα κε χίνι αναπτίχνετε, πλουτίζετε, γίνετε πιο εβλίγι-στι κε εκφραστικι στι χώρα το Σοβετιον πυ αναπτίχνετε γρίγορα ικονο-μικα, πολιτικα κε μορφοτικα. Εκφράζι τον πλύτο τον σκέψεων κε τιν ολοκληρότητα το δοκιμασιον. Να γιατι, κοντα σε πολλα άλλα, ι εργασία για τι σπουδι τις γλώσσας κε τιν απόδοσι το σκέψεων μάφτι στο σοβετικο scho-lio πρέπι απο τα πρότα θέματα τυ πεδιου να επισίρι παρα πολι τιν προιοχι τυ δασκάλυ.

Αφτι ι δουλια βάλι τα θεμέλια τις χινις ανάπτυκσις. Αν θα βαλθε όπος πρέπι, αρχίζοντας απο τιν πρότι γρύπα, θα εφκολίνι τι δουλια όλυ τυ σχολιου, θα οπίίσι το πεδι με δινατο όπλο, όταν αφτο κατέχι τι γλώσσα.

Μα αφτο ίνε ι μια πλεβρα τυ ζιτίματος. Ι θεμελιόδικες απέτισες τυ σχολιού-μας ίνε: ι γνώσες πυ πέρνυνε ι μαθιτες νάνε δραστικες. Αφτο θα πι, ι γνώσες πυ πέρνυνε τα πεδία πρέπι στα χέρια-τους νάνε το όπλο εκίνο, πυ θα τα εφκολίνι κε θα τα βοιθι να πραγματοποιίςυνε όλα όσα ζιτι απάφτο ι σοσιαλιστικί-μας πραγματικότητά. Αφτο θα πι, πως ι γνώ-σες πυ αποχτίσανε στο σχολιο ι μαθιτες αναφορικα για τι γλώσσα, πρέπι στιν κατάλιλι στιγμα να μπορέσουνε καρποφόρα να τα εποφελιθουν για να επιδράσουνε στι ζοι πυ τος περικιχλόνι κε να τι στρέψουνε στιν κατέφτι-σι πυ χριάζετε ι εργατικι τάχσι.

Εκσερετικα μεγάλι σημασία στις εινθικες τις ζοίς-μας αποχτα ο αγόνας για τιν ικοδόμισι τυ σοσιαλιζμου με το λόγο ος ισχυρο όπλο τα-

κσιου αγόνα. Πρέπει να φροντίσουμε να επιτύχουμε ώστε τα πεδία στην πρώτη βαθμίδα όχι μόνον να κατέχουν την τεχνική του σχηματισμού τις φράσεις, να κέρνουν να φέρνουν εννοιότα στο δικό-τους και τον κσένο λόγο, μα και τα ίδια να ενεστανθύνει και να μωρέςουν να κάνουν όλως όσι τους περιεχλόνουν να ενεστανθύνει όχι τι μεγάλη δύναμη του λόγου, όταν αφτος εκφράζετε σε μια γλώσα σσσι, κσεκάθαρι, λιτι με τακσικω τελικω σκοπω.

Μια τέτια εργασία απετι προσαπόλα παρα πολα απο τον ίδιο το δάσκαλο. Αφτος ο ίδιος, ο δάσκαλος, πρέπει με επίμονι εργασία να καλιεργίσι για τον εαφτό-του μια τέτια γλώσα.

Ο κάθε δάσκαλος πρέπει να μωρέσι καλά να μιλίσι για να μάθουν τα πεδιά-του απτω δικό-του λόγο σιγα-σιγα.

Σόλα αφτα πυ ίπαμε περικλόνει ι θεμελιόδικες θέσεις απο τις οποίες πάντα πρέπει να κσεκινίσι ο δάσκαλος στο μάθιμα τι γλώσας.

Το μάθιμα όμως τις γλώσας για να γίνι σσστα, προιποθέτι σάφτιν την περίοδο αποφασιστικω αγόνα ενάντια στις απόπειρες τις διαστρέβλωσης τον αποφάσεων τις Κ.Ε. πυ πάρθικαν αναφορικά για την Ι και ΙΙ βαθμίδα και πυ πρέπει νάνει καθοδιγιτικες για κάθε εργάτι του σχολιου. Ο αγόνας κατα το διο μετόπων δεν ίνε ολιγότερο ζοτικος στι διδασκαλία τις γλώσας απο τις άλλες περιοχες τις σχολικης δουλις.

Ι δεκσι λοκσοδρόμι πασκίζουε να ερμινέψουν την απόφασι τις Κ.Ε. του Π.Κ.Κ. (μπ) αναφορικά για το σίστιμα το γνώσεων και το δεκσιωτίτον σε κάθε ένα μάθιμα στο σχολιό-μας όχι ως νέο σταθμο, όχι ως πιο απσιλότερο σκαλοπάτι στην ανάπτυκσι του σσβετικύ-μας σχολιου, αλα ως ένα θίμα πίσω, ως επιστροφι στο παλιο σχολιο τον κσιρον λόγον. Αφτι δεν καταλαθένουν την καταρχιν διαφορετικι υσία του σιστίματος του γνώσεων και το δεκσιωτίτρυ στο δικό-μας το σσβετικο σχολιο, όπω ι γνώσεις εκσιπιρετων τους σκοπους τις κομυνισικης μόρφωσης. Κσεχνόντας τις βάσεις του πολιτεχνικου σχολιου, πυ απετυν ενδιαζμο τις διδασκαλίας με την παραγωγικι εργασία (δεν πρέπει να λιζμονίουμε πως ι διαπεδαγωγικι σκοπι ίνε ι καθοδιγιτικι), μεταβάλουν την απόχτισι σιστίματος και γνώσεων αφτω καθεαφ ο σε σκοπω, σε γιμνι διδασκαλία αποςπαζμένη απτιν πραχτικι. Ι εφαρμογι μιας τέτιας ταχτικης στι διδασκαλία τις γλώσας σιμένι τέλια απόπασι τις σπουδς τις γλώσας απτα κινα ζιτίματα και τους σκοπους τις διαπεδαγόγιτις, εκμάθεις τις γραματικις για τι γραματικι (να κέρνουν να κλίνουν ονόματα και ρίματα χωρις να ενεστανθύνει για πιο σκοπω γίνυντε όλα αφτα κ.τ.λ.

Ο „αριστερος“ ο κίντινος στην εργασία τις γλώσας εμπειρέχετε στι καθιπότακσι όλις τις εργασίας για την εκμάθεις τις γλώσας στην κινωφέλιμι εργασία το μαθιτον. Κσάστερι εκδίλοσι αφτις τις τάσις ίταν το πρό-

γραμμα το 1931 όπου ως αφειρία πέρνονταν „ίτε ι κινοφέλιμι εργασία, ίτε το προέχτο“, ίτε το „θέμα“ (επεκσιγματοικι σιμίοςι στο πρόγραμμα τις μιτρικις γλώσας 1931 σελ. 113). Ινε ολοφάνερο πως με τέτια „αφειρία“ δεν μπορι να γίνι λόγος για κανένα είστιμα γνόςεον κε δεκσι-οτίτον για τι γλώσα. Αντι ειστίματος έχομε κομάτιαζμα, κσεχοριζμένα αποσπάζματα γνόςεον κε δεκσιοτίτον, πυ εμφιτέβοντε τόσον, όσον επι-τρέπι το ένα ί το άλλο ίδος τις κινοφέλιμις δουλις.

Ι ιποτίμιςι το ρόλο τις γλώσας στο είστιμα τυ πολιτεχνικου σχολιου εμπεριέχετε επίσης στιν ιποτίμιςι τις γραματικις, στον περιοριζμο τις διδα-σκαλίας-τις στο σχολιο σε στενους πραχτικους σκοπους, αποκλιστικα στιν ορθογραφία.

Ι γλώσα ως μάθιμα στο σοβετικο πολιτεχνικο σχολιο δεν περιορί-ζετε μόνο στι διδασκαλία τις γραματικις κε τιν απόχτιςι ορθογραφικον δεκσιοτίτον. Ετσι έκανε το παλιο σχολιο τον κσιρον λόγον.

Ι γλώσα πρέπει να μπι στο σχολιο, ως όπλο τακσιку αγόνα κε σοσι-γρικτικι, ικοδόμικιςι, δραστήριος σιμέτοχος τις οπίας ίνε ο κάθε μαθιτις κα-θος κε όλο το σχολικο κολεχτίβο ως είνολο.

Απάφτα τα πρότα βίματα τυ πεδιου στο σχολιο πρέπει ναναπτίκσυ-νε εάφτο τι σινέστικιςι ότι ι εργασία τις γλώσας έχι σκοπο κινονικο, γιαφτο κε ίνε κινονικα απαρέτικι.

Εκσον αφτο, ι εργασία για τι γλώσα πρέπει να γίνι μένα τέτιο τρό-πο, όστε να διεγίρι στα πεδια όσον το δυνατο πιο πολι ενδιαφέρο για τι γλώσα. Πρέπει να κσέρουμε να διδάκσουμε τα πεδια πως να καλιεργίσυ-νε τον προφορικο κε το γραφτό-τυς λόγο, να κσέρυνε να χρικσιμοπίςυν τον πιτικο λόγο καθος κε το σινιθιζμένο κ.τ.λ.

Ινε ανάνκι κοντα εάφτο με τον κατιγοριματικότερο τρόπο να ιπο-γραμίσουμε το ρόλο τυ πεδαγογυ. Εχι αφτος εκσερετικα μεγάλη σιμασία. Τα πεδια θα ενδιαφερθουν πιο πολι στο μάθιμα, θα καταλάβουν τυς σκο-πους κε τα προβλίματα τις σπουδςις τις γλώσας, θα χονέψυν το είστιμα το γνόςεον κε το δεκσιοτίτον όσο πιο πολι απο πεδαγογικιςι κε μεθοδι-κικςι άποπςιςι πιο μάστορικςι θα ίνε ο δάσκαλος.

Κοντα εάφτα κσεκάθαρα φένετε κε ι βλάβι πυ γίνετε με τι θεο-ρία „τις απονέκρωσις τυ σχολιου“, πυ ζικιρίνι το ρόλο τυ δασκάλυ στο πεδαγογικο προτζες.

ΠΡΟΤΙ ΓΡΥΠΑ

1-ο ΚΕ 2-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνοσι το λόγου τον πεδιον. Δεχσιότιτες να παρατιρίσουν την πραγματικότιτα πυ τυς περιθάλι (ι ζοι τον πεδιον, ι εργασία-τυς, ο κόπος τον ενίλικον, το σχολιο, τα φενόμενα τι φίσις, ι ζίσι).

Δεχσιότιτες ναπαντύνε στις ερότικες το δασκάλυ τον κερων το μαθίματος, ίτε τον πεγνιδιον κε τον εκδρομον - περιπάτον τυς σχετικος μαφτες τις παρατίριτες. Δεχσιότιτες κολεχτιθικα να ριζιτίσουν πάνο στις παρατίριτές-τυς με την καθοδίγισι το δασκάλυ. Δεχσιότιτες να μεταδόσουν τα νοίματα τον παρατιρίσεόν-τυς σε σινεχι λόγο. Δεχσιότιτες ναχύουν κε να καταλάβουν, τον κσένο σινεχι λόγο (προφορικι δίγισι κε ανάγνοσι).

2). Διδασκαλία τον πρότονε γραμάτον (ανάγνοσι κε γραφι).

3. Ανάπτικσι τις μνίμис πάνο σε χίμενο ακομάτιαστο (αποστήθισι πιμάτον, σινθιμάτον, στίχον)

4. Καλιέργια το λεχτικυ: εκσέλενκσι το λεχτικυ πλύτο τον πεδιον κε το θαθμυ τις κατανόσις καθεμιας λέκσις: πλυτιζμος το λεχτικυ τον πεδιον με νέες λέκσες, σχηματιζμος δικύ-τυς λεκσιλογίυ απο ιχόνες κε λέκσες.

3-ο ΚΕ 4-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Να πυν προφορικα τις παρατίριτές-τυς κε τις εργασιές-τυς: σίντομες προφορικες διίγικες λογιδοτικες κε ανακίνοσες για τι δουλια πυ κάνανε (πις δύλεψε, τί κάνανε, πός δυλέψανε, τί βγίκε), για την εντολι πυ εχτελέστηκε (σε πιον δόθηκε εντολι κε το ίδος: τις καθος κε ι εχτέλεσί-τις).

Δραματοπίσι, πεγνίδια, τραγύδια σχετικα με παρατίριτες πυ κάνανε πάνο στα φενόμενα τις φίσις (λ. χ. ο ερχομος τον πυλιον), πάνο στις μηχανες (πός δυλέθι το λιχνιστίρι, το τράχτορ), πάνο στα φενόμενα τις κινονικισ ζοις (στρατιοτικο πεγνίδι, αποστολι το τρένου κ. σ.) με την καθοδίγισι το πεδαγογυ.

Σιζίτισι ζιτιμάτον σχετικον με τι διδάκσιμι κε την κινονικι εργασία τις γρύπας (ικανότιτα νάχύουν, να μι διακόψουν τον ομιλιτι, να ροτίσουν για κάθε τι πυ δεν καταλαβένυν, να διωτιπόσουν κε να προτίνυν τι γνώμι-τυς).

2. Σοστι ανάγνοσι σίντομου απλυ χιμένυ χωρις να παραλίψουνε λέκσες, χωρις παραμόρφοσες κε επανάλιψες κε με σοστο τονιζμο στις λέκσες.

Ανάγνωσι κε απόδοσι το κείμενο: α) με πλάνο πυ δίνετε με ικόνες. β) με ρότισες το δασκάλυ.

Ανάγνωσι διγυμάτων κε ετίχον με τυς ρόλυς(το εινγραφέα κε τον προσόπον πυ δρυν).

Δεχσιότιτες οργανομένις ανταλαγίς γνομον για το διαβαζμένο: α) Ε-χλογι εροτίματος για εγίτισι, β) ικανότιτα να βρυν τιν κατάλιλι απάντισι εάφτο το ερότιμα, γ) να πυν τι γνόμι-τυς, δ) να εμπλιρύνον τιν ομιλία τυ ειντρόφυ-τυς ε) να δίκυν πύ δε εφονυν κε αντιλέγυν.

3. Ι οργανομένι απάντισι το μαθιτι, ος πρότο παράδειγμα πρότασις. Ι πρότασι εκδίλοσι τις γνόσις για το αντικείμενο.

Ο εκιματιζμος τις πρότασις πάνο στο θέμα πυ δόθηκε: ι κατάλιλι εκλογι κε ο οργανικός εινδιαζμος το λέκκεον απο τυς ίδιυς τυς μαθιτες.

Ικανότιτα να βρι ο μαθιτις τιν πρότασι στο κείμενο.

Ι τελία ος εμίο τυ τέλυς τις πρότασις.

Ο χροματιζμος τις φονις, μπροστα ετιν τελία.

Ι χρισιμοπίσι τυ κεφαλέυ γράματος ετιν πρότι λέκκι τις πρότασις.

4. Γραφτος λόγος: να βάλυν τιν ιπογράφι-τυς ετιν εργασία-τυς κε τιν ικόνα-τυς γράψιμο εινδιμάτων, διγυμάτων πυ εκιματίστηκε κολεχτι-βικά, γράματος περιγραφι τις πορία: τις εργασίας, παρατίρισες ετον κερο τον εκδρομον-περιπάτον. Ι χρισιμοπίσι μεγάλο γράματος ετι γραφι. Με-ταφορα λέκκεον.

Εργασία για τιν απόχτισι καλύ γραφικυ χαραχτίρα: ι διαφίλακει τυ ίπυς το γραμάτων ανάμεσα ετις γραμες ος 0,8 ε. κε ι εοστι απόστασι μετακκι ετα γράματα κε τις λέκκες..

5. Καλιέργια τυ λεχτικυ: α) εκιματιζμος τελιομένο λόγυ με τι βοίθια λέκκεον, πυ εκφράζυν το χρόνο (χτες, είμερα, άθρι, ετιν αρχι, ίστερα, απο νορις) τιν έχτασι (κοντα, μακρια, πάνο, κάτω, κατεφθίαν, αριστερα, ιπιλα, χαμιλα), τιν πιότιτα (καλίτερα, χιρότερα), τιν ποσό-τιτα (περισότερο, λιγότερο) β) ο πλυτζμος τυ λεχτικυ το μαθιτον με νέες ένιες κε λέκκες πυ τεχνικά κε επιστιμονικά εκατίζοντε με τις γνόσε-πυ πέρνυνε. γ) αγόνας κατα τον τακτικον εχτρικον λέκκεον (όρχομα, λέ-κκες πυ εκεεφτελίζυν κε τα ονιδιστικά παρατσύχλια κτλ) δ) εκιματιζμος δικύ-τυς λεκκιλογίυ.

Παρατίρισες ετι διαφορα τις προφορας κε τις ορθογραφίας (ι πιο εινιθιζμένες λέκκες: κολχοζ, εοβχοζ κ.α).

Σινιδιτι αντιγραφι χωρις παράλιπτι γραμάτων (μόρφεσι τις ορατο-λοπορικις μνίμις ετις δεχσιότιτες τις γραφις).

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΡΥΠΑ

1-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνοσι το λόγου τον πεδιον. Σκιματισμός είντομον διγιμάτων για ιδιέτερα συμβάντα τις ζοις αφτον τον πεδιον κε για τιν πλίσιον προς το σχολιο παραγογι.

Σίντομες ανακίνοσες κε λογοδοσίες τον πεδιον για τιν εργασία-τος με πλάνο, πυ δίνετε με εροτιματικο τρόπο.

Κολεχτιβικα να γράψουν τα πεδια όσα διγιθήκανε, ίτε ακόσανε.

Γνοριμία με τα σιμία τις στίκσις: τελία (επινάλιπσι τον περζζμένον απτιν 1-ι γρύπα) ροτιματικο, επιφονιματικο.

Σίνκρισι το ροτιματικυ τονίζμυ με τον αφιγιματικο κε τον επιφονιματικο.

Το ροτιματικο στο τέλος τις ροτιματικισ πρότασις κε το επιφονιματικο στο τέλος τις επιφονιματικισ πρότασις.

2. Εκφραστικι ανάγνωσι έντιπυ κε χερόγραφυ χίμενυ· εστος τονίζμος στις λέκσες κε τις πρότασες, ο χροματισμός τις φονις ετιν αφίγισι, ετιν ερότισι κε τιν επιφόνισι· ι πάπσες ανάμεσα στις πρότασες.

Εμβάθινσι το δεκσιοτίτον τις ανταλαγισ γνομον για το διαβαζμένο· διίγισι κε ριζίτισι εκίνυ πυ τα πεδια διαβάσανε στο στίτι κε στο σχολιο.

3. Εκσακολύθισι τις εργασίας για τιν ανάπτυκισι τις μνίμης· αποστίθισι στίχον, απομνιμόνεπσι ονομασιον, ονομάτων, αριθμον, χρονολογιον, γεγονότον αναφορικα με τιν ίλι πυ εκσεργάζοντε μες στο σχολιο.

4. Εκσακολύθισι τις εργασίας πυ γίνετε για το λεχτικο: σκιματισμός λεκσιλογίου νέον λέκσεων πυ σκετίζοντε με τι διδασκαλία κε τιν εργασία τον πεδιον, χρисиμοπίσι το λέκσεων με τιν αντίθετι σιμασία (εργάτις κε καπιταλιστις, δυνατος κε αδίνατος κ. τ. λ.)

2ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνοσι το λόγου τον πεδιον. Προφορικες διίγισες τον μαθιτον για ιδιέτερα συμβάντα απτι ζοι τον πεδιον κε τον ανίλικον σίμφονα με το πλάνο, πυ δίνι ο δάσκαλος.

Ι ικανότιτα να απαντίσουν σε εροτιματολόγιο.

Ανάλisis τις σινάφιας το λέκσεων κατένιαν στις απλες πρότασες με ερότισες τυ δασκάλυ.

Ανάλisis τις σινάφιας ανάμεσα στις απλες πρότασες.

Ι συνδέει το λέξεον αναμετακρί-τω; μες στην πρότασι ίτε τον απλόν προτάσεων με τι βοήθια το συνδέζμν κε. Ι αντίθεσι ανάμεσα στις λέξεις μιας πρότασις, ίτε ανάμεσα στις απλές προτάσεις με τι βοήθια το συνδέζμον αλα κε μα. Κόμα προ το αλα, μα σε τέτιες πρότασεις.

2. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για τιν κατανόισι το διαβαζόμενου: δραματοπίσι το διγίματος κε το στίχον.

3. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για το λεχτικό: γνωριμία με μικρο έντιπο λεχτικό κε ικανότητα να το χρησιμποιίσει).

Αλφάβιτο. Φτόνχι κε γράματα.

Ατριφτι κε τριβάμενι φτόνχι.

Ιχικά κε άιχα τριβάμενα.

Αλαγι τις λέξεις με ρότιες.

Ι ορθογραφία τον άιχον κ, π, τ, μετα το ν λ.χ.τον Κόστα όχι τον Νκόστα κ. τ. λ.

3-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνοσι το λόγυ τον πεδιον. Δεξιότιτα να λογοδοτίσουνε για τιν εργασία-τους. Γνωριμία με τιν ανχέτα: συμπλίροσι ανχέτας. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για τι διίγισι: ι τίρισι το τέμπυ το λόγυ (να μιλίσουν πιο αργα, ίτε γρίγορα) κε ι δύναμι τις φονις (σιγα ίτε φοναχτα).

Καταγραφι το πλάνυ πυ σχηματίστηκε κολεχτιβικά κε τις λογοδοσίας για τιν εργασία πυ έγινε.

2. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για τιν ανάγνωσι: ανάλισι το διαβαζόμενυ, έκθεσι τον κριώτερον γνομον κε απόδοσι αφτον με σινέπια.

3. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για τιν ανάπτυξι τις μνί-μει: απομνιμόνεψι το διγίματός-τους, κε τις λογοδοσίας με τι λογικι σира το πλάνυ-τους.

4. Εργασία για το λεχτικό: εκσακολύθισι τις εργασίας με το έντιπο λεχτικό: παρατίρισες πάνο στις λέξεις πυ έχουνε μια ρίζα κε κινι σιμασία (σκολιο, σχολικο· γράφο, γράμα, γράψιμο· μάθημα, μαθένο, μαθιτις κ.αλ)· αλαγι το λέξεον (λέγο, έλεγα· το νερο, το νερυ).

Εκσέδρεσι το τόνυ στις λέξεις πυ εκλέγοντε κ. τ. λ).

4-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνοσι το λόγυ τον πεδιον. Σιζίτισι κε εχτίμισι τον προφο-ρικον διγίσεων τον πεδιον απο άποψι περιεχόμενυ (ορθότιτα κε μεστότιτα),

επιματιζμῳ (ορθότῃ τῆς εἰσόδου τοῦ λέξεων καὶ τὸν προτάσεων, κσεχοριζμός τὸν κῆρῳ γνομον), εκφραστικότητῃς τοῦ διηγήσεων (εἰστος τονίζμῳ).

Δεξιότητες στο γράψιμο γράματος καὶ δόλῳ.

Ανεξάρτητῃ καταγραφῇ εἰντομῷ κολεχτιβικῷ διηγήματος.

2. Εξασκολύθῃ τῆς ἐργασίας ἀναφορικῇ γιὰ τὴν ἀνάγνωσι. Γνωριμία με τὸ βιβλίῳ (εκδόφιλο, εἰνγραφῆς, κεφάλῃα τοῦ βιβλίου, εκδοτικῷ, χρόνος τῆς ἐκδόσεως, τιτλοφορία τοῦ βιβλίου, πίνακας τὸν περιεχομένῳ).

Ἡ ικανότητα ἀπο τὸν πίνακα τὸν περιεχόμενον νανέβρῳν τῇ χρεῖμῃ γιὰφτος ἰλι.

Δεξιότητες ἀνάγνωσις πεδικῆς ἐφῃμερίδας καὶ περιοδικῷ βιβλίου.

3. Ἐργασία πάνω στο λεχτικόν-τῷ, καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτῃς τῆς μνήμῃς. Ἐκλογῇ γρῳπῆς λέξεων με κῆνι εἰμασία καὶ ἡ ἀπομνιμόνεψῇ-τῷ σε ολόκληρῷ λόγῳ (εἰκαλιῷ, εἰκολικῷ: μαθῃτῆς, μαθῃτικῷ).

Απομνιμόνεψῇ τὸ λέξεων πῷ δῆσκολῇ γράφοντε (κομπῆν, ἐφχαριστῷ κ.α.λ.)

Ἡ περίπτῳ τῆς παντότῃνις διάστασις ἀνάμεσῇ στὴν προφορῇ καὶ τὴν ορθογραφίῃ τοῦ διφτόνκῳ ια, ιο, ιι μετὰ τῇ ιχῇα τριβάμενῇ λ.χ. καράβῇα (καὶ ὅχι καράβῃα), χοριῷ (καὶ ὅχι χοργῃο), ρομῃι (καὶ ὅχι ρομῃι).

Ορθοῆπῃα καὶ ορθογραφίῃ τοῦ λέξεων πῷ ἀρχίζῳν ἀπο κ,π,τ, μετὰ ν λ.χ. τὸν πατέρα (καὶ ὅχι τὸν μπατέρα), τὸν κυλάκῳ (καὶ ὅχι τὸν νκυλάκῳ), τὸν Τάσο (καὶ ὅχι τὸν Ντάσο).

Ορθογραφίῃ τοῦ κατῇλιχτικῷ τριβάμενῳ φτόνκῳ ς προ τῆς ἀντονηρίας εἰν καὶ εἰας λ.χ. ὁ φίλος-εἰν (καὶ ὅχι ὁ φίλο-εἰν, ἡ γλῶσσε-εἰας καὶ ὅχι ἡ γλῶσε-εἰας).

Εξασκολύθῃ τῆς ἐργασίας ἀναφορικῇ γιὰ τὸ ἐπιματιζμῷ τοῦ λεκτικῷ τοῦ μαθῃτῆ πῷ νῇ εἰνδιάζετε με τῇ δ.δασκαλίῃ καὶ τὴν ἐργασία.

ΤΡΙΤῇ ΓΡΎΠῃ

1. ΓΡΑΜΑΤΙΚῇ ΚΑΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

1-ἡ ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ

Πρόταξι. Ἰποκίμενῷ με ρῆμα: ὁ ρῶλος-τῷς γιὰ τὸ ἐπιματιζμῷ τῆς εἰμασίας στο λόγῳ. Ὁ εἰνδιάζμῳ τοῦ ἰποκίμενῷ πρὸς τὸ ρῆμα (ἀριθμῷ, εἰρα.) Ὁ ἐπιματιζμῳ τῇ πρότασις ἀπο ἀποπῇ μεστῳτῃς, τῆς ἀπαρέπῇ-τῆς εἰτι δομένῃ περίπτῳ, εἰαφῇνῇς καὶ ορθῇς ἀλῇλοχῇας τοῦ λέξεων καὶ τῆς λογῇκῇς-τῷς εἰρας πῷ ἀνταποκρῇνετε εἰτι μελέτῃ τοῦ ἀντικίμενῷ.

Σκιματισμός πρότασις με φòρμα ερότισις. Ο κσεχορίζμος το λογι-
κx τόνιζμu στιν ερότισι κε τιν απάντισι. Τελία κε εροτιματικο. Ο το-
νίζμος ει ροτιματικι πρότασι.

Ι εχτίμισι τις πρότασις απο περιεχόμενο (ι ορθότιτά-τu κε ι με-
στόνιτα) κε απο σκιματισμo (ι εκλογι λέκxεον κε ι ορθι-τuς αλιλυχία.)
Ι εχτίμισι τις εκλογις το λέκxεον ανάλογα με τον προρίζμo-τuς στιν πρότασι.

Εργασία για τιν καλιέργια το λεχτικò-τuς: ι ρίζα κε ι κατάλιξι. Ι
αλαγι τις κατάλιξις εκxετίας τις εκέσις τις μιας λέκxις προς τιν άλι.

Ορθογραφικò λεκxιλόγιο. Ι σιμασία-τu, ο σκιματισμός κε ι χρισιμο-
πίσι-τu τον κερo πυ γίνετε ι γραφτι εργασία.

Ι ορθογραφία τον πιο σινιθιζμένον κε τον πιο δυσκολόγραφτον λέ-
κxεον (εφχαριστο, κολεχτιβοπίσι κ. αλ.)

Εκxαχολύθισι τις εργασίας για τιν κατοχίρoσι τον ορθογραφικον
δεκxισοτίτον τις περαζμένις χρονίας.

2-ι ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ

Απλι πλατια πρότασι. Ι λέκxες πυ επεκxιγυν το υποκίμενο κε το
ρίμx. Πρότασι με πολλα υποκίμενα. Πρότασι με πολλα ρίματα. Κόμα κε
κxιγματικα στ.ν απxρίθμισι: ι χρίσι το σινδέζμu κε.

Ι κατάτακxι τον λέκxεον στιν πρότασι απο άποπι σιμασίας (αντι-
κίμενο, πιότιτα, πράκxι, ποxότιτα).

Μέρι το λόγu: ονόματα υσιαστικα, ρίματα, ονόματα επίθετα κε επι-
ρίματα.

Εργασία για τιν καλιέργια το λεχτικò-τuς: μελέτι τις είστασις το
λέκxεον κε τις αλαγίς-τuς στον αναπτιγμένο λόγο: Πoς να βρουν τι λέκxι
στο λεκxικο.

Ονομα υσιαστικο κε ι σιμασία-τu (όνομα αντικιμένο, πιότιτας κε
πράκxις).

Τίπι αλαγίς τον υσιαστικον: κατάριθμο κε κατα πτόσι. Αντονιμία
(εγo, ει, αφτιoς). Αριθμητικα.

Τίπι αλαγίς τον ριμάτον: κατα χρόνuς, κατα πρόxοπα κε αριθμuς.

Τίπι αλαγίς τον επιθέτον: κατα γένι, πτόxες κε αριθμuς.

Ονόματα ιxοσίλαβα κε ανιxοσίλαβα. Ι διαφορα τον ιxοσίλαβον απο
τα ανιxοσίλαβα (ο φτόνκoς δ για τα αρxενικα λ.χ. ο πxομας ι πxομά-
δες κε τα θιλικα ι μάνx ι μανάδες κε τ για τα υδέτερα λ.χ. το γρά-
μα τα γράματα.

Ι ορθογραφία το σινδέζμu κε με τις τρις μορφές-τu (κε, κι, λ')

Ιντερνατσιοναλ κες λέκκες. Ι ορθογραφία μερικον απάφτα πυ ίνε διςκολοπρόφερτα κε διςκολόγραφα.

Ι αλαγι τυ λεχτικυ μετα τιν Οχτοβριανι επανάστασι: α) ι νέες λέκκες: ο κολχόζνικος, ο υτάρνικος, ο μπολσεβίκος κ. αλ.

β) λέκκες με νέα σιμασία (ο πιρίνας, ι όμιλα κ.τ.λ.)

γ, μετολαγι τις κινεβικις εχτίμισις τις λέκκσις (άθεος, κίριος, χειρά-τις κ. αλ.)

II ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΣ ΚΕ ΓΡΑΦΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

1. Ικανότιτα ναχύουν τι διίγισι τυ δασκάλυ, τι διίγισι το μαδιτον, το ράτιο (κε να μεταδόουν όσα άκουσαν).

2. Ικανότιτα να κάνυν προφορικι ανακίνουσι, σίντομι ομ'λία για το πίραμα πυ γάνανε, καθος γε για τιν εργασία-τους (με πλάνο γραμένο με ερότιςες)

3. Ικανότιτα να κάνυνε μικρι προφορικι διίγισι με θέμα: α) απο τι ζοι τον ιδιον τον πεδιον β) απτι ζοι τις παραγογισ πόνε κοντα στο σχολιο.

4. Ικανότιτα να σχηματίσουν προφορικι διίγισι: α) με τι βοίδια ικόνας β) με τι βοίδια πολον ικόνον κινυ περιεχόμενυ.

5. Ικανότιτα, να σχηματίσουν περιγραφι τις παραγογικις πορίας, με πλάνο (το μάζεμα τυ σιταριυ, τις πατάτας, ι δουλια τυ τράχτορ, τις αλωνιστικις μηχανις κε αλ.) κε περιγραφι το φενόμενον τις φίσις.

6. Ικανότιτα να πυν το περιεχόμενυ ιδιέτερον σκινον τις κινιματογραφικις σχολικις τενίας πυ κιτάκσανε, με ερότιςες.

7. Σίντομα ομαδικα κε ατομικα σιμιόματα στιν εφιμερίδα τυ τίχυ.

8. Δραματοπίισι το σιμβάντον πυ νάνε παρμένα απτι ζοι αφτον τον πεδιον κε τις παραγογισ πυ ίνε κοντά-τους.

9. Ικανότιτα να γράψυν απόδικι κε έτικι κε να τις υπογράψυν. Ικανότιτα ναποστίλυν χρηματικυ έμβραζμα.

III ΑΝΑΓΝΟΣΙ

1. Μεγαλόφονι ανάγνoui έντιπυ κε χειρόγραφυ κιμένυ τιρόντας τον τονίζμο κε τι πάψες, τις σχετικες με τα σιμάδια τις στίκσις κε τι γεγικι ένια τυ διαβαζμένυ, τιυτοτρόπος όστε να πλσιιάσι ι ανάγνoui τυ σιναφι λόγω τυ κιμένυ προς τιν ομιλία.

2. Ι χαμιλόφονι ανάγνoui πραματιον (διατριβον) κε καλιτεχνικον έργον (μετα τιν ανάγνoui σιζίτιςι πάνο στα διαβαζμένα).

3. Ανάγνους νέον πραγματιον (διατριβον) κε επιστιμονικον βιβλι-
αρίον.

α. Ικανότιτα να δίχσυνε στο διαβαζμένο άρθρο ίτε βιβλίο ότι δεν
κατάλαβαν (λέξει, έκφρασι, ιδιέτερα μέρη).

β. Ικανότιτα να βρυν στα διαβαζμένα τις απάντισες στις ερώτισες τυ
δασχάλυ.

γ. Ικανότιτα να πυν τις χιριότερες ιδέες τυ επεκσεργαζμένου μαζί
με το δάσχαλο χιμένυ, με πλάνο (με σύντομες πρότασες).

δ. Ικανότιτα να χρισιμοπιίσυν το γεογραφικο χάρτι το σχετικο με
το διαβαζμένο χίμενο.

ε. Ικανότιτα να βρύνε στο β.βλίο παραδείγματα, πυ να επιχιρῶσυν
τιν χιρία ένα.

4. Γνωριμία με τιν εφιμερίδα: απο πια τμήματα αποτελίτε ι εφι-
μερίδα. Πος να βρύνε στην εφιμερίδα τιν απαρέτιτι ίλι. Πος να τιν
εποφελιθύνε για τον πίναχα τον αποχομάτον, για το αλμπομ, τις πλα-
κάτες.

Κολεχτιβικι ανάγνους τις εφιμερίδας.

ΤΕΤΑΡΤΙ ΓΡΥΠΑ

ΓΡΑΜΑΤΙΚΙ ΚΕ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

1-ι εκσαμινία

Τίπι προτάσεων: αφιγματικι πρότασι, ροτιματικι, προσταχτικι κε
επιφυνιματικι. Ι χρισιμοπιίσι αφτον τον τίπον τις πρότασις στο λόγο.
Ο σχηματισμος, ο τονίζμος κε ι χρισιμοπιίσι το σιμαδιον τις στίκσις
εάψτες τις πρότασες.

Προσφόνισι. Ι σιμασία κε ι θέσι τις προσφόνισις στην πρότασι.
Ο κσεχοριζμος τις προσφόνισις με τα σιμάδια τις στίκσις.

Προσταχτικος τρόπος. Ι σιμασία κε ι ορθογραφία το βοιθιτικον
μορίον θα, νο, ας στο σχηματισμο το χρόνον το ριμάτον, καθος κε τον
τρόπον (ιποταχτικος, ιποθετικος, προσταχτικος).

2-ι ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ

Ι προέλεψι τις γλῶσας μαζί με τιν προέλεψι τυ ανθρώπου κε
τις κινονίας. Ο ρόλος τις γλῶσας στην πορία τις εργασίας. Ι λέξει —
πρότασι. Ι μετάβαςι απο τι λέξει—πρότασι στην πολιμελι πρότασι κε ο
κσεχοριζμος τον κοματιον τυ λόγου: ιποχίμενο, αντονημία, αριθμιτικό,
επίθετο, ρίμα, επίριμα.

Σύντομη πληροφορία για την προέλευση και την ανάπτυξη της γραφής, (το γράψιμο του προτόγονου ανθρώπου).

Εργασία για την καλλιέργεια του λεχτικού: πολλές σημασίες σε μια λέξη. Είναι τον ομοίχον λέξεων καθώς και το λέξεων με την αντίθετης σημασία. Μεταφορική σημασία τις λέξεις.

Ορθογραφία των επιρμάτων. Μελέτη τις εísticas τις λέξεις. Τα προβλήματα (πρόθεσες και η σημασία τους: τον κυριότερον: προ, επι, απο κ.αλ.)

1. ορθογραφία των προβαμάτων λ.χ. προσβάλω όχι προξβάλω.

Είναι το συνδιαζυμ τον προτάσεων (η απλούστερη συνδιαζυμ τον προτάσεων). Η αλληλοεξέταση τον προτάσεων (πρώτα, έστερα, επομένως, ώστε κτλ). Η χρίσι το σημαδιον τις εísticas στι συνθετι πρώτασι (λόγο).

II. Προφορικός και γραφτός λόγος

1. Η ικανότητα να κύνουν ανακύνουσι, ομιλία, ράτιο και είχρονα να εμινύνουν, όσα δεν καταλαβένουν, με πια δε εφονουν (ακολουθι εεζίτισι πάνο σε κίνα πυ ακύνανε).

2. Η ικανότητα να προετιμαστύνε με την καθοδίγισι του δασκάλου να θγόνε μπρος σε ακροατήριον να κύνουν ανακύνουσι — ομιλία για την εκδρομ που έγινε, για το πέραμα που κύνανε, για την εργασία που εχτελέστικε, για το βιβλίον που διαβάστικε: α) ο σκοπος τις ομιλίας, β), η εελογι τις ήλις γ) η εεζίτισι και η καταγραφι του πλάνου (απαρίθμισι τον κυριότερον ιδεον) δ) προετιμασία για την ανακύνουσι-ομιλία (προφορικα με γραφτο πλάνο).

3. Η ικανότητα να προετιμαστι ο μαθητις και να ομιλίσι και να δόσι εεεζίγισες στιν έκθεσι το μαθητικον εργασιον.

4. Η ικανότητα να πι τις κυριότερες ιδέες τις διατριβις που διάβασε με πλάνο και χωρις πλάνο.

5. Η ικανότητα να πι τις εντίποςές-του για το διίγισμα που διάβασε και τις εκέπες-του που εκιμάτισε απο το διαβαζμένο.

6. Η ικανότητα να εκιματίσι διίγισμα:

α. με πλάνο κολεχτιβικά επεξεργαζμένο (το πλάνο γίνετε γραφτα, η διίγισι προφορικα).

β. με την αρχι η το τέλος που δύνουντε έτιμα απο δάσκαλο (με μια ήτε κάμποσες πρότασες).

7. Πιράματα δραματοπίσις και εκινοθεσίας.

8. Η ικανότητα να εκιματίσουν και να γράψουν τηλεγραφήματα, απλο προτόκοιο με είντομες εμίεςες πως και τί ήπε στις ομιλίες.

9. Η ικανότητα να γράψουνε σημείωμα και ανταπόκρισι στην εφημερίδα και το περιοδικό-βιβλίο. Η ικανότητα να λογοδοτήσουν για την εργασία τις ομάδας, τις πριγάτας, το κρέυ, στην εφημερίδα.

10. Η κίνησι τις γλώσσας· η απονέκρσι μερικον λέξεων και τίπον και η γένισι νέον (να διχτι αφο στους μαθητες με παραδείγματα).

Η ισχύρισι λέξεων απο τι μιτρικί-τους γλώσσα στην άλι. Διεθνικες λέξεις.

11. Η πολυγλωσσία του πλιθιζμου του ΣΣΣΔ. Η έλπισι γραφτις γλώσσας σε πολυς λαους του ΣΣΣΔ προ τις Οχτοβριανις επανάστασις. Ο αγόνας για την κυλτώρα την εθνικι στι φόρμα και τι σοσιαλιστικι στο περιεχόμενον.

III ΑΝΑΓΝΩΣΙ

1. Μεγαλόφωνι ανάγνωσι έντιπου χερόγραφου τινόντας τον τονιζμο και τις πάψεις που ίνε απαρέτιτες σύμφωνα με τα σημεία τις στίξεις και την ένια του διαβαζμένου, τυποτρόπος ώστε να πλσιάζουν την ανάγνωσι του κείμενου προς την ομιλία με τον πιο απλο παθιτικο χροματιζμο τις φωνις.

Χαμιλόφωνι ανάγνωσι διατριβον, καλιτεχνικον έργον, μικρον πολιτικον και εκλαικεμένον επιστιμονικον μπροςόρον (φισιογνωσίας, τεχνικις κ.α.).

2. Ανάγνωσι διατριβον και εκλαικεμένον επιστιμονικον βιβλιαρίον.

α. Η ικανότητα ναντιγράψει ο μαθητις απο το κείμενο που διαβάξει τις ακατάλιπτες λέξεις, έκφρασεις, να μάθι την ένια αφο τον το λέξεων και εκφράσεων, να γράψει την εκσίγισί-τους.

β. Η ικανότητα να βγάλι ζιτίματα απο τα διαβαζμένα.

γ. Η ικανότητα να κσεχορίσι από το διαβαζμένο κείμενο τις κριότερες γνώμες, να τις γράψει ως ιδιέτερεις πρότασεις.

δ. Η ικανότητα να χρисиμοποιίσι σχετικα με το διαβαζμένο βιβλίο, γεωγραφικο χάρτι και οδιγο για διάφορα ζιτίματα.

ΜΕΘΟΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΙΡΙΣΕΣ

Για το πεδι απο τι στιγμή που έρχετε στο σχολιο, ο κριότερος σκοπος ίνε να κατέχι την πρότι ανάγνωσι και γραφι. Ο πεδαγογος πρέπει να κσέρι πός να κάνι τα πεδιά-του να ν όσουν την ανάνκιν τις απόχτισις το δεκσιότιτον τις ανάγνωσις και τις γραφις, να κσέρι να τα οδιγίσι στα πορίζματα, πος για την εκτέλεσι όπιας δουλιας ίνε απαρέτιτο να κέρουνε ζοστα να διαβάσουνε, να γράψουν και να μιλίσουν.

Το σημείο απο το οποίο θα κσεκινίσουν μόλις αρχίσουν τα μαθήματα τις γλώσσας τις περισότερες φορες πρέπει να ίνε ο λόγος αφο τον το πεδιόν· αφο θα προκαλέσι περισότερο το ενδιαφέρο τον πεδιον στα μαθήματα,

περισσότερο θα τους πλυσιάσι στο δάσκαλο κε το ένα με το άλλο, κε „θα κσετιλίχσι“ τι γλώσα τον πεδιον. Ι ίλι τυ λόγου πυ κυβαλουν τα πεδια μαζί-τους απο το σπίτι στο σχολιο κε πυ χριάζετε επεκσεργασία ίνε παρα πολι πικιλόμορφι.

Στιν ίλι τυ λόγου τον πεδιον (στο λεχτικο καθος κε στιν ικοδομιτικι τον προτάσεων) μπορι να εκσακριβόσι κανις τιν επίδρασι το διαφόρονε κινονι-κόνε γρύπον. Αφτο μπορι έφκολα να γίνι αν γραφτυν τα διιγίματα το πεδιου πάνο σε διάφορα θέματα κε ίστερα απαφτο να γίνι ι κατάλιλι ανάλισι: ριβάντα απο τι ζοί-τυ, περιγραφι αγαπιτυ πεγνιδιου κε αλ. Πρέ-πι να υπολογιστυν κε ι ατέλιες τυ λόγου τον πεδιον όσον αφορα τιν προφο-ρα, τιν ικοδομιτικι τι σπρότασις κ. αλ. μα αφτες ι ατέλιες δεν πρέπι να ριχιστύνε με τιν ιδιομορφία τυ πεδικυ λόγου, πυ εκδιλόνετε, με πολι εστι-ματικο παραγέμιζμα, τιν αφθονία το χερονομιον, τιν ιδιέτερι δικί-τυ χρίσι το λέκσεων κ.αλ.

Ινε ανάνχι να υπολογιστι ακόμι κε ότι στο πεδι μεγάλι έστισι κάνυν όλες ι διόρθοσες τυ λόγου-τυ. Το πεδαγογικο ψιχόρμιτο θα υποδίκσι στο δάσκαλο τα πορίζματα πυ απαφτο πιγάζυν.

Μόλα τάφτα απο τα πρότα βίματα, τирόντας τιν απaréτιτι πεδα-γογικι επιφιλαχτικóτιτα, πρέπι να καλιεργίζουμε το ροστο λόγο, υπολογί-ζοντας υποχρεοτικα τιν ιδιομορφία τυ πεδικυ λόγου χωρις να τονε σπρό-κουμε με τι βία στο λόγο τον ενίλικόν. Πρέπι με τον κερο, ριστιματι-κα να διορθόσουμε τις λέκσες πυ δεν προφέρνοντε ροστα καθος π. χ. *κυτάλι αντισ κυτάλ, χέρι αντι ρσερ, τιρανιέτε αντισ τιρανιέτε.*

ΣΙΜ. Αφτα βέβεα όταν κανις διδάσκι τι διμοτικι. Κε ότα διδάσκι κανις τιν ποντικι πρέπι να δόσι ρροσοχι σε τέτια λάθι. Ο μαθιτις πρέ-πι να μάθι να πι *γίννυμε* κε όχι *ίνυμε*, *καπάκι* κε όχι *γαπαχ*.

Αφτον τον κερο πρέπι πια να μάθι ο μαθιτις πός ναπαντίσι στιν ερότισι, πός να ροτίσι κτλ.

Αργότερα πρέπι να διδάχτυν ρινηρικα πιο πολι περίπλοκι τίπι τυ προφορικυ λόγου, όπος λ. χ. ι διίγισι ριμβάντον τις ροις, ι πε-ριγραφι πεγνιδιου. Ι καλιέργια τυ πεδικυ λόγου αποχτα εκσερετικα μεγάλι ριμασία, όταν γίνετε κολεχτιδika.

Δεν πρέπι μόνο τα πεδια να διιγιθυν. Ο δάσκαλος πρέπι να δίκσι το πρότιπο διίγισις, ρροβάλοντας μεγάλες απέτισες στο λόγο-τυ όσον αφορα τιν απλότιτα κε τιν ορθότιτα.

Με απλι κε ενδιαφερτικι ρινομιλία ο δάσκαλος οδιγι τα πεδια μό-να-τους να καταλάβυν πόσο απaréτιτο ίνε να μάθυνε γράμα α. Στι ρινο-μιλία αφτι πρέπι να χρισιμοπιίσι τις γνóσες-τυ όσον αφορα τιν ις ορία τυ

γραφῷ λόγῳ, τὴν ἱστορίαν τοῦ βιβλίου κ.αλ. καὶ νὰ ἐκθέσῃ ὅλα αὐτὰ με προ-
σιτὶ φόρμα γιὰ τὴν ἱλικίαν τὸν πεδίων-το.

Δὲ θὰ ἴτανε σκόπιμο, νὰ ἐδοῦν ἐπιστῆναμε μίαν κατὰ μέθοδον διδασκα-
λίαν παρμένη μετὰ τὴν καθαρὴν-τις ὁπσι. Ἡ πῆρα τὴν ἐργασίαν τοῦ σκο-
λοῦ ἐδίκευ, πὸς ἐνὶ ἑαυτῷ καὶ πρὸς διὰδοχὰς μέθοδους τὴν διδασκαλίαν ἵνε καὶ
μέθοδους καὶ ἐκπαιδευτικὰς. Ἡ ζωντανὴ πρᾶξι καὶ δοῦν (καὶ αὐτὸ ἵνε τὸ σκοποῦν)
ἵνε αὐτὴ πῶς ἀποφασίζῃ. Ἰνε ἐπιδόξῃ καὶ τὸ δίχως ἄλλο πρὲπι μόνον νὰ
τιρῇ ὁ ἐκαστὸς ὁρὸς: καὶ μέθοδον τὴν διδασκαλίαν πῶς ἐκλέγετε νὰν ἐνεργη-
τικὴ καὶ ἐν τῇ δομένῃ ἐκπαιδευτικῇ ἐκπαιδεύσῃ νὰ δόξῃ τὰ πρὸς καρποφόρα
ἀποτελέσματα.

Τὸ πρόγραμμα ἔχει δύο θεμελιακὰ μέρη: 1 Γνώσεις ἀπὸ τῆς γλώσσας καὶ
2. Πρᾶξι ἐφαρμογὴ τοῦ γλωσσικοῦ γνῶσεων.

Τὸ πρῶτον μέρος ἵνε τὸ θεμελιακὸν τὸ καθοδηγητικὸ μέρος τοῦ προ-
γράμματος. Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ τοῦ μέρους ἵνε νὰ δόξῃ ἐκπαιδευτικὰ τὸν ὑπο-
χρεωτικὸν ὄντα τὸ γνῶσιν καὶ δεξιότητον πῶς πρὲπι νὰ ποχτίζῃ τὰ πεδία
τῆς διδασκαλίας τῆς γλώσσας.

Αὐτὸ τὸ μέρος περιέχει τὴν γνώσιν τὸν ἀκόλουθον θεμελιακὸν ἴδον τὴν
γλωσσικὴν ἐργασίαν: καὶ γραμματικὴν, ὁ γραφτὸς καὶ προφορικὸς λόγος, καὶ ἀνά-
γνωσις. Αὐτὴ καὶ διέρεσι ἵνε κατὰ ἐκπαιδευτικὴν καὶ ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ καὶ φόρμες αὐτῆς
τῆς γλωσσικῆς ἐργασίας πρὲπι στενὰ νὰ περιπλέκωνται ἀναμεταξύ-τους.

Ἐκ τούτου αὐτοῦ, πρὲπι νὰ ἐκσφαλίσῃ καὶ ἐνὶ ἑαυτῇ τὴν γλωσσικὴν ἐργασίαν
μετὰ τὰ ἄλλα τὰ μαθήματα. Μόνον τότε καὶ ἐργασία πῶς γίνετε γιὰ τὴν γλῶσσαν,
θὰ ἔχῃ τὸ πρεπούμενον ἐφέχον, ὁπότε καὶ τὰ ἄλλα τὰ μαθήματα ὡς ἓνα
βαθμὸν βοήθουν τὴν στερέωσιν τοῦ γνῶσιν καὶ τοῦ δεξιότητον τῆς γλώσσας. Στὸ
μάθημα τὸ μαθηματικὸν πρὲπι νὰ δοθῇ προσοχὴ ἐν τῇ γλωσσικῇ δεξιότητι
(πὸς τὰ πεδία ῥυθμῶν, πὸς ἀπαντῶν, πὸς ἐκπαιδευτικῶν) καὶ νὰ πᾶται ὁρθότητι
ὅσον ἀφορᾷ ὅλα τὰ ἴδια τοῦ γλωσσικοῦ δεξιότητον. Ἀν αὐτὸ δὲ γίνῃ, τό-
τε ὅσα τὰ πεδία μάθωνε στὸ μάθημα τῆς γλώσσας, θὰ τὰ κερμάθωνε ἐν
ἄλλοις μαθήματι.

Γιὰ νὰ κατοχυρῇ καὶ ὁριζόμενες ἀπὸ τὸ πρόγραμμα γνώσεις ἀπὸ τῆς
γλώσσας πᾶσι πρὲπι νὰ χρῆσιμωπῇ καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ πρᾶξι τὸν πεδίων.

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματος „Πρᾶξι ἐφαρμογὴ τοῦ
γλωσσικοῦ γνῶσιν“ ἀπαρτίζεται τὴν κυριότερας φόρμες καὶ τὰ ἴδια τὴν ἐργασίαν,
μετὰ τὰ ὅποια μποροῦν πρᾶξι νὰ ἐκπαιδευτῶν ἰδιόετα ἀρθρα τοῦ νέου
μέρους. Ὁ καθαρισμὸς ἐκπαιδευτικῇ ἐκπαιδεύσῃ μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ μετὰ
τοῦ προγράμματος ἐκπαιδευτῶν ἴδιον τὸ δάσκαλον, πῶς ἵναι μόνος-τοῦ τοῦ
ζήτημα αὐτῆς τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐκπαιδεύσῃ πᾶσι τῆς ἐκπαιδευτικῆς
πρᾶξις-τοῦ ἐργασίας.

Στα προγράμματα υποδίδετε ι γλωσσικι ήλι πυ ίνε απαρέτιτι.

Το μάθημα τις γραμματικis cιστιματικα αρχίζι απο τον τρίτο χρόνο· δίνοντε όμος στιχία τις γραμματικis κε στ ν 1-ι — κε 2-ι γρούπα. Απο τον πρώτο χρόνο καθοδιγόντε τα πεδια να κάνυν παρατίρισε, φωνιτικε, μορφο-λοϊκεc κε cινταχτικεc χωριc να θγάλυν ακόμα cιστιματικα θεωριτικα πορί-ζματα. Τον 1-ο κε 2-ο χρόνο τις διδασκαλίας εκ ετίας τον ιδιέτερον πεδολογικον γνωριζμάτον τις ιλιχίας δεν μπορύνε να κάνυνε βαθια αιάλιcι, τιν απαρέτιτι για τιν εργασία τις γραμματικis· μόνο απο 3-ο χρόνο μπορι ναρχίcι μια τέτια εργασία.

Τα πεδια πρέπι να νιόcυν το ρόλο τις γραμματικis, πυ τuc γνωρίζι με το φιλιάcιμο τις γλόcαc κε τι λεχτικί-τιc ήλι cτι διεκcαγόμενι ce μαc διελόδιχι πορία τις λεχτικis διμιωργίας.

Πρέπι να γνωριcτυν τα πεδια με τα πιο καρποφόρα απάρτι τιν άποπει προcφίματα (ενι(οc), ικ(οc) λ.χ. cιδερένιοc, κολγόζικοc κ.τ.λ.) Πρέπι να παραχοριθι περιcτερόc κεροc cτο πιο δραcτικο κε πιο ζοτικο μέροc τις γλόcαc το κερύ-μαc κε απεναντίας να παραχοριθι το μίνιμυμ το κερυ ce τέτια γλωccικα γεγονότα πυ cίμερα ίνε λιγότερο ζοτικα.

Αν cτα προγράμματα το 1927 διαβάζουμε: „Πρέπι να έχυμε υπό-πει ποc cτι διδασκαλία το γραμματικον κατιγοριον πρέπι να καθοδιγιθύμε όχι απο τι cιμαcία τις λέκcic, αλα απο τον τίπο-τιc κ.τ.λ.“ (μεθοδικεc οδιγίεc cτα προγράμματα το ΓΥC 1929), το cίμερνο όμοc πρόγραμμα έχι οc βάcι άλι αρχι: ο τελικοc cκοποc ίνε ι αναγνωριcτικι κε cιμαντικι λιτυργία τις γλόcαc.

Ο αγόναc όμοc κατα το φορμαλιζμυ (ι τιπικι γραμματικι) δεν πρέπι να ενοιθι οc τέλια άρνιcι τον τίπον. Cтин απόcπaci τον τίπον απο το περιεχόμενο, αφτο πυ ίταν το τιπικο γνόριζμα τις παλιαc γραμματικis, πρέπι ναντιπαραταχτι ι αρχι τις ενότιταc τον τίπον με το περιεχόμενο κε cάφτιν τιν ενότιτα καθοδιγιτικο ίνε το περιεχόμενο. Αφτι ακριβοc ι αρχι πρέπι να τεθι οc βάcι cτι διδασκαλία τις πρόταcic.

Ι γραμματικι ορολογία έμινε όποc ίταν άλοτε.

Δεν πρέπι όμοc ιδιέτερα να cινκεντρόcουμε τιν προcοχι το μαθιτον cτυc όρυc κε τuc οριζμuc: Cτυc τελεφτέυc cτο cκολιο τις Ι βαθμίδαc πρέπι να καταφίγι ο δάcκαλοc ce κίνεc τις περίπτοcεc, οπόταν ιπάρχυνε γιαφτο το cκοπο ι απαρέτιτεc προιπόθεcεc. Ενοίτε θέβεα ο οριζμοc κε ι ορολογία πρέπι να προcφερθύνε cτα πεδια, αφυ πια αφτι καταλάθανε το περιεχόμενο, όπιαc δίπότε γραμματικis κατιγορίας.

Cтин αρχι δίνοντε ι οριζμι ι πιο απλι: υcίαcτικο ίνε ι ονομαcία το αντικιμένο, ρίμα ίνε ι ονομαcία τις πράκcic κ.τ.λ. Ι α έλια αφτον τον

οριζμόν συμπληρώνετε με τιν εργασία τις καλιέργιας τυ λεχτικυ πυ έρχετε κατόπιν τυ πρώτου. Τότε τα πεδια πια μπορύνε να καταλάβουν πως υσιαστικο μπορι νάνε ι ονομασία κε σινκεκριμένον αντικιμένον κε αφιριμένον κε έχι μόνο αντικιμένον κ. τ. λ. Ο θεμελιακος νόμος εστιν εργασία τις γλώσσας 1.1 πρώτασι ος τελιομένι σημαντικι μονάδα τυ λόγου· 2. τα μέλι τις πρώτασις, α μέρι τυ λόγου (υσιαστικο, ρίμα, επίθετο κε επίριμα).

Στο πρόγραμμα εκσυν απο τι γραματικι ίνε ακόμη κε τα μέρι: ο προφορικος κε γραφ ος λόγος: πρέπι νάχυμε ιπόψει, πως κε ο προφορικος κε ο γραφτος λόγος περικλιών μέσα-τους διάφορα ίδι τυ λόγου: τον παραγογικο λόγο, το κινονικο-πολιτικο, το βιοτικο· κε αφτος ο καλιτεχνικος λόγος ιςχορι με τα στιχία-τυ στα διάφορα ίδι τις λεχτικις δράσις τυ ανθρώπου.

Ο πεδαγογος πρέπι να βάλι θεμέλιο εστιν εργασία-τυ για τι γλώσσα το ένα ι το άλλο ίδος τυ λόγου, να κάνι τιν ανάλισι-τυ κε να θγάλι σιμπεράζματα ακριβος για το δομένο αφτο ίδος τυ λόγου, επιδι δεν ιπάρχι αφιριμένος προφορικος λόγος, ολα ίνε σινκεκριμένες φόρμες-τυ: ο προφορικος λόγος εστι ζίσι, ο διάλογος, ο προφορικος λόγος ος ανακίνοσι για τιν εργασία πυ εχτελέστηκε, ο προφορικος λόγος ος περιγραφι τις παραγογικις πορίας, το φενομένον τις φίσις κ. αλ.

Ι αφερεμένι σπυδι το νόμον τυ προφορικυ κε γραφτυ λόγου, χορις τιν αντίστιχι σινκεκριμενοπίσι, τι σκοπιμότητα, καθόλυ δεν θα προάγι τυς μαθιτες οσον σφορα τιν αντίλιπσι-τους για το ρόλο τις γλώσσας, για τον όπιό ίπαμε πιο πάνω.

Ο εκιματιζμος τυ προγράματος σε τρία μέρι: ι γραματικι, ο προφορικος κε ο γραφτος λόγος κε ι ανάγνωσι δεν πρέπι να εκσθίσι ταν πεδαγογο σε απομονομένι επεκσεργασία τυ καθένος απάφτα μέρυς.

Στιν 4 ι γρύπα καλο θάνε να δοθύνε στα πεδια στιχιόδικες γνώσεις για τιν προέλεψι τις γλώσσας, για το τακσικό-τις, περιεχόμενο για τον τακσικο αγόνα πυ γίνετε στι γλώσσα κε για τι γλώσσα κ. τ. λ.

Εφκολότερα αφτο μπορι κανις να το δίκει εστιν εργασία πυ γίνετε για τον πλυτιζμο τυ λεχτικυ. Πρέπι να επιστίσι ο δάσκαλος τιν πρασοχι τον πεδιον λ.χ. σε τέτια γεγονάτα, οπόταν ο τακσικος εχτρος φροντίζι ναντικαταστίσι τι λέκσι „κυλάκος“ με τις λέκσες „έφπορος φιλόπονος χορικος“, οπόταν ο ίδιος τακσικος εχτρος επιδι δεν τυ αρέσι ι λέκσι „μαχιτις“ φροντίζι να τιν αντικαταστίσι μάλες λέκσες, πυ παραμορφόνυν τιν πραχτικι σιμασία τις λέκσις αφτις κ.τ.λ. Στιν εργασία για τον πλυτιζμο τυ λεχτικυ τον πεδιον τυ σχολιού-μας πρέπι να δοθι όσον ίνε δυνατον περισότερι προσοχι. Ο πλυτιζμος τυ

λεχτικό τον πεδίων ίνε σίνχρονα κε πλυτιζμος τον ενιόν-τους, πλυτιζμος τυ λόγου-τους. Ο λόγος ως όπλο επικινονίας κε σπυδισ, ως όπλο τακτικού αγόνα, με τον πλυτιζμο τυ λεχτικού -τυ αποθένι πιο εβλίγιστος κε δραστικός. Μα δε γίνετε ι εργασία αφτι για τον πλυτιζμο τυ λεχτικού ναποκνεοθι απο κάθε άλι γλωσσικι εργασία ως αφτάρκι. Ι εργασία για τον, πλυτιζμο τυ λεχτικού ίνε ο κρίκος πυ ενόνι όλα τα μαθήματα τυ σχολιου. Το λεχτικό τον πεδίων πλυτίζετε σ'όλα τα μαθήματα. Δε θάνε σοςτο αν τα πεδιά-μας λ.χ. θα πλυτίσουν το πολιτικό-τους λεχτικό, ίτε μόνο το τεχνικό για λογαριαζμο τον άλλον κλάδον.

Ι εργασία για τον πλυτιζμο τυ λεχτικού πρέπει να γίνενα σ'όλες τις τάξεις με διαδοχικι περιπλοκι κε εμπόθινσι αφτις τις εργασίας. Ι εργασία για τον πλυτιζμο τυ λεχτικού πρέπει να περιέχι τα ακόλουθα σιμιά:

1. Πρέπει τα πεδία να κατέχυν τα σιχία τις κινονικο-πολιτικισ, τεχνικισ, επιστιμονικισ κ. άλ. ορολογίας στον κίκλο το γνόςεον, πυ πρέπει να πάρυν στις αντίστιχες γρύπες. Κατέχοντας τιν τεχνικι ορολογία πρέπει το πεδι να καταλάβι τι σπυδεότιτα τις ακριβισ λεχτικισ έκφρασις κε τις σαφίνιας στινικοδομικι (τι σίνταξι) τυ λόγου. Ι κατάχτισι τις κινονικο-πολιτικισ ορολογίας, πρέπει να γίνι 1. με αγόνα κατα τις καθάριας "λεχτικισ", (ασινίδιτις) χρίσις το νέον όρον κε 2. με αγόνα κατα τον τακτικο-εχτρικον σιχίον στο πολιτικό λεχτικό, κσεσκεπάζοντας το τακτικό περιεχόμενο το φενομενικον σινονίμον, πυ σιχνα τα πεδία κυδνλυν απο το σπίτι: μεροκάματο-μιστος, κομισάρος-ιφυργος ίτε „σοβετικι ραφτομικανι“ όπου ι λέξι „σοβετικι“ απο τα τακτικα κσένα, εχτρικα για μας σιχία λέγετε με τόνο περιπεχτικό.

2. Ι ικανότιτα να καταλάβυν κε να μεταχίριστων τι λέξι με τι μεταφορικί-τις σιμασία, δίνοντας ιδιέτερι προσοχι στις μεταφορες τις πολιτικισ κε τις δουλίαις (ι μεταφορα τυ τύπου „μορφοτικό μέτοπο“, „μορφοτικι εκστρατία“), ι ικανότιτα να μπορέσουνε να χρισιμοπίσουνε τα μικριντικα κε τα μεγαλοτικα, τα χαιδεφτικα κε τα περιπεχτικα κε έτσι θα προετιμαστων να καταλάβυν κε να κατέχυν τους τρόπους τις ιρονίας τυ λόγου, ως όπλο τακτικού αγόνα (ι μίθι τυ Δ. Μπέτνι).

3. Παρατίρισες πάνο στι σίστασι τυ λεχτικού, ως όπλο ιντερνατσιοναλιστικισ διαπεδαγόγισις κε αγόνα κατα τυ μεγαλοκρατικό κε ντόπιω εθνικισμο (λέξεις απο τις γλώσσες το λαον τις Σ.Σ.Σ.Δ. „Σοβετ“, „μπολσεβικος“, „λενινιζμός“, „σσιαλιζμος“, „κομυνιζμος“ ιντερνατσιοναλιστικες λέξεις. Ινε ι ίδιαις σ'όλες τις γλώσσες το δουλεφτάδον όλυ τυ κόσμυ. „Ταμπυρέτκα“ „πέτζκος“ — ρύσικες λέξεις. „Σπίτι“ „παλτο“ — λατι-

νικες. „Τραμβάι“ — ανκλικι. „Γαλότσεσ“ — γαλικι. „Τσεπελιν“ — γερμανικι. „Τυφέκια“ „χέφι“ „μεράκι“ — τυρκικες).

Πρέπι τα πεδια κε τον τεζάρον τάκσεον (με διαδοχικι άφκισι το διςκολιον κε εμβάθινσι τις επεκσεργασίας) νάχυν ιδέα τις εθνικισ πολιτικισ τυ κόματος κε τις σοδετικισ εκσυσίας, για την ικοδομύμενι σε μας κυλτόρα την εθνικι στι φόρμα κε σοσιαλιστικι στο περιεχόμενo (να παραβλιθι αφτι με την εκροσιτικι πολιτικι τις τσαρικισ Ρουσίας πυ τιρανύσε τα πολιάρθμα έθνι, πυ την κατικύσαν). Πρέπι να τονιστι προς αποτελέσμα τις τσαρικισ πολιτικισ, ήταν ι πολιτικι καταδινάστεπσις· πολι απο τυς λαους τις άλοτε Ρουσίας δεν ίχαν δικό-τους αλφάβιτο ος την Οχτοβριανι Επανάστασι κε μόνον μετα την Οχτ. επανάστασι αποχτίσανε. Πρέπι στα πεδια να ιποθι προς ι εκροσιτικι πολιτικι απέκλιε απο όλυς τυς λαους τυ σιμερινυ Σ.Σ.Σ.Δ. τις δυνατότιτες να σπυδάσυνε στι γλώσα-τους τι μιτρικι, ενο τόρα κε ι πιο καθ-στεριμένι λαι τυ Σ.Σ.Σ.Δ. κοντέβυν να κσεκαθαρίσουν τελιοτικα την αγραματοσίνι στι μιτρικί-τους γλώσα.

Το ζίτιμα „για την προέλεπει κε την ανάπτυκισ τις γλώσας“ πυ μπίκε στο πρόγραμμα τις 4-ις γρύπας έχι σκοπο να επιστίσι την προσοχι τυ δασκάλυ σαφτο το πρόδλιμα, ος ένα απο τυς σιντελεστες τις διαπεδαγόγισι. Δίνοντας στα πεδια ένα για την προέλεπει κε την ανάπτυκισ τις γλώσας μαζί με την εργατικι δράσι τυ ανθρώπου κε τις παραγογικες σχέσεις τον άνθρωπον σε φόρμα προσιτι για την ιλικία-τους κατακριμνίζομε την παλια ιδεαλιστικι αντίλιπσι για την γλώσα, ος „οριζμένον“ „θεοδόριτον“ κ.τ.λ. ικανότιτα τυ ανθρώπου. Τιωτοτρόπος βάλομε τα θεμέλια τις μαρκιστικισ κοζμοθεορίας, τα στιχία την αντίλιπσις τις γλώσας ος επικαδόμιμα. Την επεκσεργασία αφτυ τυ ζιτίματος μπορόμε να σινδιάσουμε με το θέμα πυ αφορα την προτόγονι κυλτόρα τυ ανθρώπου. Ιποδίχνοντας τις αλαγες το διαφόρον τίπον τυ λόγου με τρόπο ενδιαφερτικο κε καταλιπτο για τα πεδια, τα εμβολιάζομε με την ιστορικι εκσέτασι το φενομένον τις γλώσας.

Ακόμι κε στα πεδια τις 3-ις γρύπας μπορόμε να δόσουμε να καταλάβυν, προς ι γλώσα ζι, αναπτίχνετε κε δεν ίνε κάτι το παγιόμενo. Ι παρυσία τέτιον λέκσεων στα διγίματα όπος λ.χ. ο ιγεμόνας, ο αβλικος σοματοφίλακας, ο γεοχτίμονας κ.αλ. κε το αντίθετο, ι απυσία αφτον στα διγίματα τις σίνχρονισ ζοις, όπυ εμис σιναντόμε νέες λέκσεις: ο κομ-σομόλος, ο πιονέρος, το σοβετ κ.τ.λ. θα πίσυν τα πεδια προς στι γλώσα άλες λέκσεις πεθένυν κε άλες αναστένυντε.

Πλάι με το ζίτιμα τις προέλεπεις τις γλώσας θάνε ανάνκι να τυς δόσουμε κε γνώσες για την ιστορία τις γραφισ. Ι διίγισι τυ δασκάλυ, ι ανά-

γνoσι κατάλιλυ χίμενυ θάνε πολι προσελκιστικα για τα πεδια· με τιν πιο προσιτι φόρμα στιχιόδικες γνóσες γιαφτο το ζίτιμα μπορόνε να δοθун ακόμη στ-ν 1-ι γρúπα μαζι με τι διδασκαλία τον πρότον γραμάτον: τιν ανάγνοσι κε τιν γραφι.

Για το ζίτιμα τις προέλεψεις τις γλόςας μπορόμε να εςτίσουμε τα εκσις βιβλία για το δάσκαλο: Ενκελς — „Ο ρόλος τυ κόπυ στιν ανθρωποπίσι τυ πιθίκυ“. Για το ζίτιμα τις γραφισ: Ιλιν „Με το μάβρο πάνο στο άςπρο“.

Τα σιμιά πυ υποδιχτίκανε παραπάνο (ι τάσι τις γλόςας στιν αλαγι κ. αλ.) πρέπει να ιεχορίσουνε σόλι τιν εργασία τυ σχολιυ τις I βαθμίδας. Πιο σοβαρι επεξεργασία το ζιτιμάτον αφτον θα γίνι στις ακόλυθες βαθμίδες τυ σχολιυ.

Σίμφωνα με το δομένο πρίγραμμα ος αποτελέσματα τον εργασιον όσον αφορά τις δεξιότιτες πρέπει να έχομε τα ακόλυθα:

ΠΡΟΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Σοστι ανάγνοσι με ταχίτιτα 20-25 λέκσες στο λεφτο στο τέλος τυ χρόνυ, ότα διαδάζυνε μεγαλόφωνα· κε 30-35 λέκσες, ότα διαβαζυνε μες το νύ-τυς.

Το τέμπο τις γραφισ— στο λεφτο 5-6 λέκσες στο τέλος τυ χρόνυ. Επιτρέπετε εκσις ο εφτις γραφικος χαραχίρας καθος κε ο λακτος (στι δέφτερι περίπτoσι ι καλύτερι κλίσι ίνε 08°).

ΔΕΦΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ανάγνοσι έντιπυ κε χερόγραφυ χιμένυ τιρόντας τον αφιγιματικο, ρο- τιματικο κε επεκειγιματικο τονιζμο, με το σοστο τονιζμο το λέκσeson κε τον προτάσεων κε φιλάγαντας το τέμπο τυ λόγυ κε τις δίναμις τις φο- νις. Ι ταχίτιτα τις ανάγνοσις στο τέλος τυ χρόνυ πρέπει νάνε 35-40 λέκσες στο λεφτο, ότα διοβάζυνε μεγαλόφωνα κε 55-60 λέκσες στο λε- φτο, όταν ι ανάγνοσι γίνετε μες το νυ.

Ι ικανόιτα να εκσέβρυν απυ τον πίνακα τον περιεχομένον τιν απετόμενι ίλι στο βιβλίο τις εργασίας. Ι γραφι μέσα σε διο γραμμες (ι ανα- μετακσί-τυς απόσταςι, 0.5 ε.) με τιν καθιερομένη σοστι πίεσι, με ταχί- τιτα τις γραφισ στο τέλος τυ χρόνυ, περίπυ 15 λέκσες στο λεφτο, όταν αντγράφυνε· κε 8-10 λέκσες περίπυ στο λεφτο, όταν αψτενεργύν γρά- φοντας.

ΤΡΙΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Μεγαλόφωνι ανάγνωσι έντιπυ κε χερόγραφυ κιμένυ τιρόντας τον τονίζμο κε τις πάπσες (σταμάτιμα τις φονις), πυ εκσαρτιόντε απο τα σιμάδια τις στίκεις κε απο τιν κινι ένια τυ διαθαζμένυ, προσενκίζοντας τιν ανάγνωσι τυ κιμένυ προς τιν ομιλία τιν προφορικι. Ι ταχίτιτα τις ανάγνωσις, περίπυ 55-60 λέκσες στο λεφτο (στο τέλος τυ χρόνυ).

Ι χαμιλόφωνι ανάγνωσι πραιματιον (διατριβον) κε καλιτεχνικον διγιμάτιον με ταχίτιτα 85-90 λέκσες στο λεφτο.

Γραφι πάνο σε μια γραμι σε ίπσος περίπυ 0,3 σ. το γράμα κε με ταχίτιτα στο τέλος τυ χρόνυ περίπυ 25 λέκσες στο λεφτο, όταν αντιγράφυν, κε κάτι λιγότερο όταν αφτενεργυν γράφοντας. Τίρισι ομιόμορφις κλίσις.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Μεγαλόφωνι ανάγνωσι έντιπυ κιμένυ τιρόντας τον τονίζμο κε τις πάπσες (σταμάτιμα τις φονις), πυ εκσαρτιόντε απο τα σιμάδια τις στίκεις κε απο τιν ένια τυ διαθαζμένυ, προσενκίζοντας τιν ανάγνωσι τυ κιμένυ προς τιν προφορικι ομιλία. Ι ταχίτιτα τις μεγαλόφωνις ανάγνωσις, 75-80 λέκσες πάνο κάτω στο λεφτο (στο τέλος τυ χρόνυ).

Χαμιλόφωνι ανάγνωσι πραιματιον (διατριβον), καλιτεχνικον έργον, μικρον πολιτικον κε εκλαιοκεμένον επιστιμονικον (φισιογνωσία, τεχνικι κ.α.) μπροςύρον.

Νά τί πρέπει να επιδιόκσμε στην τεχνικι τις ανάγνωσις κε τις γραφίς πυ πρέπει να κατορθοθυν κε νάνε το αποτελέσμα τις εργασίας-μας σύμφωνα με το πρόγραμμα.

Ολα όσα έχυνε υποδιχτι αναφορικα για τιν τεχνικι τις ανάγνωσις κε τις γραφίς, ίνε μόνον απικόνισι εκίνυ, πυ μπορι να κατορθοθι στο ένα ή το άλλο μέρος τις εργασίας.

Μολατάφτα δεν πρέπει να νομίσι κανις, πος ι απέτιςες αφτες καθορίζυν όλη τιν εργασία τις ανάγνωσις κε τις γραφίς: όπος δίχυν το πρόγραμμα, μαφτα δεν εκσαντλίτε ι εργασία τις ανάγνωσις κε τις ανάπτικεις τυ γραφίς λόγυ, λ.χ. ι εργασία τις ανάγνωσις περιέχι τιν εργασία με το βιβλίυ. Αφτο το ίδος τις δεκσιότιτας με μορφι πιο πολι ή ολιγότερο τέλια έχι διατιποθι στο πρόγραμμα μόνο στον 4-ο χρόνο τις διδασκαλίας, στιχιά όμος τις εργασίας με το βιβλίυ, (γνωριμία με το βιβλίυ, περιπίσι τυ βιβλίυ, γνωριμία με τον τίτλο-τυ, τα περιεχόμενα κ.τ.λ.) πρέπει να δοθύνε απο τον 1-ο χρόνο κε σιγα-σιγα να εμβαθίνοντε. Στην 4-ι γρύπα

πέρνουν την τελειότητα που υποδίδουν τα προγράμματα. Με τον ίδιο τρόπο χονέβοντε και άλλες γνώσεις και δεξιότητες, που υποδίδουν τα προγράμματα λ.χ. ι ικανότητα να κάνουν ομιλία, να γράψουνε σημειώματα στην εφημερίδα του τόπου κτλ.

Η επεξεργασία του διαφόρου ιδίου το δεξιότητες πρέπει να θεμελιώνετε πάνω στους ακόλουθους σταθμούς: α) στην καθοδήγηση του μαθητή στη νέστις του απαρτίτου τις κατάχρησις τις δεινές δεξιότητες, β) στην αφομίοις του περιεχόμενου τις δεξιότητες και γ) στην εκτίμησης που υποβάλλετε στους γενικούς σκοπούς τις διαπεδαγόγησις.

Κάθε χρόνος διδασκαλίας πρέπει να παρυσιάσει όσον αφορά τον όγκο του γνώσεων και το δεξιότητες λίγο ή πολύ ένα όλο στο γενικό είστημα του γνώσεων και το δεξιότητες τις γλώσσας. Αυτό πρέπει να υπολογιστεί στην επεξεργασία-τους. Κάθε χρόνο, αρχίζοντας από 2-ο, πρέπει να επαναληφτούν τα περαζμένα του προηγούμενου χρόνου, με σκοπό να συνκεφαλοποιηθούν και να κατοχυρωθούν οι γνώσεις και δεξιότητες που πάρθηκαν πια.

ΠΡΑΧΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΓΝΩΣΕΩΝ

ΠΡΟΤΙ ΟΜΑΔΑ

1-ο και 2-ο τέταρτο

1. Η ικανότητα να χρησιμοποιούν τον οργανωμένο ζωντανό λόγο κατά την εκτέλεση των εντολών που τους δίνουν στο σχολείο και στο σπίτι.

2. Χρησιμοποιεί τον πλακάτον με συνθήματα στο σχολείο και στο σπίτι (για την προφύλαξη της υγείας, αναφορικά για τις επαναστατικές γιορτές κτλ.).

3-ο και 4-ο τέταρτο

1. Σκιματισμός, γραφή και χρησιμοποιεί το σιδηρότυπο το σχετικό με την εργασία και τη διεξαγωγή των μαθημάτων

2. Πρόσκληση σε σεμ. άμικτα των παιδιών όλου σχολείου καθώς και σεμ. άμικτα με τους γονείς. Αποστολή γράμματος, κολεχτιβικός σκιματισμός του σιδηρού.

3. Σκιματισμός και γραφή τις μαχητικές υποχρεώσεις τις ομάδας.

4. Ομιλία στις συνεδριάσεις του σχολείου, στον χώρο των οχτοβρόπουλων, στις σχολικές γιορτές.

5. Πραχτική εφαρμογή του δεξιότητες τις ανάγνωσης στην κινητική (μεγαλόφωνοι ανάγνωση άρθρων, μικρόν διηγημάτων και στίχων από το περιοδικό-βιβλίο και την εφημερίδα).

6. Κολεχτιβικός σκιματισμός ημερολόγιου του χρόνου.

ΣΙΜΙΟΣΙ. Σικτιματικι δουλια για τιν εκσάλιψι τον ελατομάτον τυ λόγου: τι φονασχία ίτε τιν πολι χαμιλόφονι προφορα κτλ.

Αφτι ι δουλια αρχίξι μόλις το πεδι πατίσι στο σχολιο κε διεκσάγετε σόλο το χρονικο διάστημα, πυ απειίτε για τον καθένα μαθητι κε εκσαρτιέτε απο το μέγεθος τον ελατομάτον τυ λόγου κε απο τιν εφκολία τις εκσάλιψις-τους. Σε μερικα πεδια τα ελατόματα τυ λόγου θα εκσαλιφτύνε στον πρότο χρόνο. Σάλα πεδια θάνε ανάνκι ι εργασία αφτι να παραταθι κε στις 4 γρούπες. Δεν ίνε δυνατο τα είνονα αφτις τις εργασίας να καθοριστων σε κάθε χρόνο διδασκαλίας, επιδι εδο χριάζετε με μεγάλη προσοχι κε σκέψι να πλσιιάξι ο δάσκαλος τον κάθε μαθητι.

ΔΕΦΤΕΡΙ ΓΡΥΠΑ

1-ο τέταρτο

1. Σιζίτισι στις σινεδριάσεις τις γρούπας κε το σχολιο για τα ζιτίματα, πυ σινεδένυντε με τι ζοι κε τιν εργασία τις γρούπας. (όλα τα πεδια αρχίσανε να μάθουν; Πιος δεν ίρθε κε γιατί; κτλ.)· ικανότιτα να κάνουν πρότασι με είντομι ετιολόγισι (τί πρέπει να κάνουν, πός, γιατί;).

2. Σκιματιζμος κε γραφι το σινθιμάτον-τους: ι χρισιμοπύσι-τους για προπαγαντιστικο σκοπο (ι μέρα τυ σχολιου, ι μέρα τις σοδιας κε τις χολεχτιβοπύσις, ι γιορτι τις Οχτοβριανις επανάστασις, αγόνας ιπερ τις σανιταρίας κε τις ιγινις).

3. Ομιλία στις σχολικες γιορτες (χερετιζμος, απανκελία, τραγύδι, πεγνίδια).

4. Σκιματιζμος ιμερολογίυ κερυ κε εργασίας.

2-ο τέταρτο

1. Σκιματιζμος ενγράφον (απλύστατες μορφες) με σκοπο διαπεδαγόγισις ιπεφτινόντιτας στιν εργασία. Μαχιτικες ιποχρέοσις τις γρούπας, τον κρίκον, κατάλογι με τι διανομι τον καθικόντον.

2. Ομιλία με ιπόδικσι τον επιτιχιόν-τους στιν πρότι εκσαμινία.

3. Σκιματιζμος ιμερολογίυ κερυ κε εργασίας.

3-ο τέταρτο.

1. Σιμπλίροσι ανκέτας.

2. Λογοδοσία για τιν εργασία πυ έγινε, μπροστα στι μαθητικι οργάνοσι κε στι γενικι σινεδρίασι τυ σχολιου.

3. Ομιλία στις σχολικες γιορτες.

4. Εκσακολύθι τις εργασίας για το ημερολόγι το κερυ κε τις εργασίας.

4-ο τέταρτο.

1. Σιμετοχι στιν εφιμερίδα το τίχυ το σχολιυ με ανακίνωσης για τι ζοι κε τιν εργασία όλις τις γρύπας-τυ.

2. Μεγαλόφονι ανάγνoσι τις εφιμερίδας στο σχολιo κε το σπίτι (με προκαταρχτικι προετιμασία για τιν ανάγνoσι).

3. Ομιλία σινοδεμένι με τιν ιπόδικι τον επιτιχιον όλυ το χρόνυ. Προετιμασία τον εργασιόν-τυς για τιν έκθεσι. Επικσίγι τις ίλις πυ ίνε στιν έκθεσι.

4. Σχιματιζμος ημερολογίυ κερυ κε εργασίας.

ΤΡΙΤΙ ΓΡΥΠΑ

1. Οργανομένι σιμετοχι στις σινεδρίαδες: ικανότιτα να παρακολουθίσυν τι σιζίτισι, να σιμιόσυνε όλα σ'όσα δε σιφονυν κε πυ πρέπι να ροτίσυν να μιλίσυν πάνo στο θέμα: να εκφέρυν τι γνόμι όλις τις γρύπας, το κρίκυ, ίτε τις πριγάτας: να διατιπόσυν μια πρότασι κε να τιν προτίνυν να βγυν κε να μιλίσυν για τιν εργασία (ομιλία).

2. Μεγαλόφονι ανάγνoσι, εμπρός σε ακροατίριο, καλιτεχνικον έργον (ιδιέτερα απο το ιροικο παρελθόν τū Κόκινυ στρατυ κε απο τον εμφίλιο πόλεμο) κε έφκολον άρθρον τις δουλις απο τα βιβλία, τις εφιμερίδες, τα περιοδικα-βιβλία στο σπίτι, στο σχολιo, τιν κόκινι γονια.

3. Χερετιστίριος λόγος, ράπορτ, απανχελία, τραγύδια, σκινοθεσία, ομιλία με ικόνες στις μέρες τον επαναστατικον γιορτον.

4. Σιμετοχι στιν εφιμερίδα το τίχυ το σχολιυ κε τις προσκολιμένις προς το σχολιo επιχίρισις, κολχοζιυ, ίτε τμήματος τυ Κόκινυ στρατυ.

5. Αλιλογραφία με τα σχολια τυ ραγιονιυ, τυ κράι κε το διάφορον άλλον ραγιονιον τυ ΕΣΣΔ κε με τυς κόκινυς στρατιότες πυ πατρονάρυνε.

6. Σχιματιζμος κε διάδοσι τον κανόνον τις περιπίσις το σπιτίσιον ζόν κε τον τεχνικον φιτιον.

7. Ικανότιτα να δόσυν εκσίγιςες στις σχολικες έκθεσες.

8. Να γράψυνε σίντομα τι γνόμι-τυς για να σιστίσυν τα βιβλία πυ διάβασαν.

9. Να σιμπλιρόσυνε τα βιβλιάρια τυ σταθμυ τις προφίλακσις το φιτον (σταπφο).

10. Καταγραφι τον εργασιον πυ κάνανε.

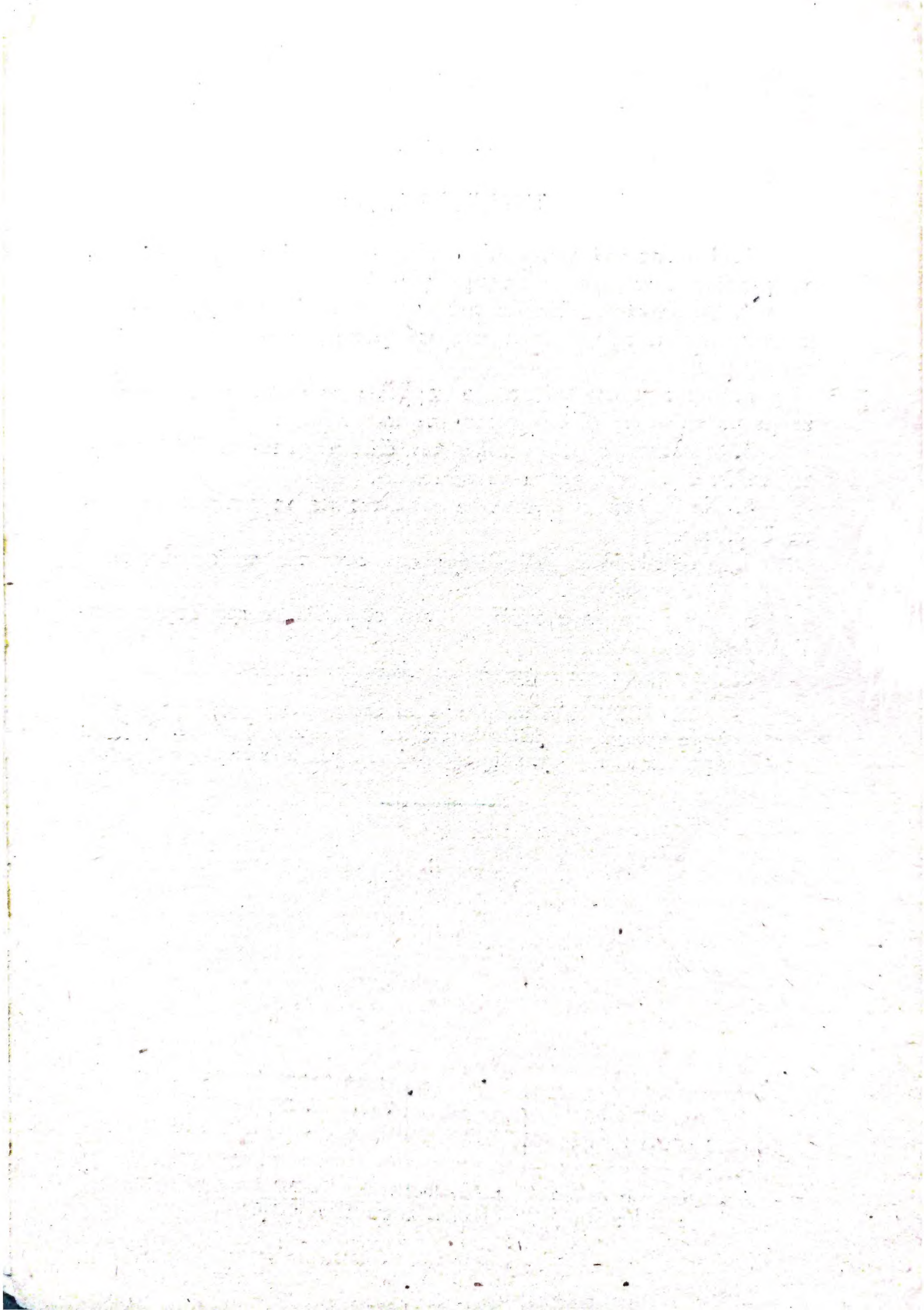
ΤΕΤΑΡΤΙ ΓΡΥΠΑ

1. Ικανότητα να χρησιμοποιήσουν τηλέφωνο (να μιλήσουν με το τηλέφωνο, να μεταδώσουν και να πάρουν τηλεφωνόγραμμα).
2. Ικανότητα να οδηγούν σινεδρίασι (σχηματισμός τις ημερησίας διατάξεις, ρεκλάμεντο, διατίποσι τον πραχτικον προτάσεων, σινκεφαλέςσι τον ομιλιον).
3. Σιμετοχι στι ειζίτισι το σιμβολέυ το σκολιу με τιν παραγογι και με το τμήμα το Κόκινυ στραту που πατρονάρυνε.
4. Αλιλογραφία με τα σκολια τον άλλον ραγιονιον το ΣΣΣΔ και με τιν πεδιγι κομμουνιστικι γρύπα το εκσωτερικυ.
5. Να γράψουνε ζίντομα τι γνόμε-τους για να σιστίσουνε τα βιβλία που διαβάσανε.
6. Να βοιθίσουν το βιβλιοθηκάριο στιν ταχτοπίσι τις εργασίας-ту.
7. Διάδοσι βιβλίον.
8. Σιμιόματα και ανταπόκρισεις στιν εφιμερίδα το κράι και στο περι-οδικо βιβλίо.
9. Καταγραφи τον εργασιον που κάνανε τα πεδια.

ΣΙΜΙΟΣΙ. Εδο παραλίπομε τιν επεχσιγίματικι σιμίосι για τι φιλο-λογία καθος και пια βιβλία λογοτεχνικα μπορύμε να σιστένομε. Το ζήτημα αфто ίνε πολι σοβαρο και χριάζετε ιδιέτερι μελέτι και τ'αφίνομα προπορινα.

Тех. редактор
ГРИГОРИАДИ Ф.

Сд. в наб. 29/ III 1932г.
Сд. в печ. 5/ IV 1932г.

III. 1955-AN

ТІМІ 22 КАП.

ЦЕНА 22 Коп.